Nová cena 23 Kč
Předplatitelé 20 Kč

DALŠÍ ČÍSLO VYJDE 10. LISTOPADU

Děje se u vás něco zajímavého?
Napište nám na email:
nslovacko.redakce@gmail.com

NOVÉ
SLOVÁCKO

ČTRNÁCTIDENÍK PRO HODONÍNSKO, KYJOVSKO A VESELSKO
Úterý /27. října 2020 / Cena 23 Kč / Předplatné 20 Kč /Ročník X. / Číslo 22

+TV MAGAZÍN

U hranic na Horňácku se Slovenskem napravují křivdy přírodě ze šedesátých let

***KUŽELOV-JAVORNÍK** - Na katastrálním území o celkové výměře 16 hektarů obcí Kuželov a Javorník, v blízkosti státní hrance se Slovenskem, se dokončuje v těchto dnech zajímavý a určitě prospěšný projekt započatý vloni na podzim, se zásahem do přírody v okolí říčky Teplice. Má ji vrátit původní meandry, které v šedesátých letech ztratila narovnáním toku. Po dokončení bude projekt sloužit jako prevence povodní i k zadržení vody v suchých obdobích.*

Jeden z výsledků revitalizace bělokarpatské krajiny v okolí horňácké říčky Teplice. *(Foto: AV)*

„Na více jak kilometrovém úseku vzniklo 23 různých velikostí tůní a tok byl zmeandrován. Na okolních plochách byla doseta luční směs a proběhla dosadba stromů a vznikly refugia pro živočichy. Projekt je ukázkou šetrné obnovy toku, kdy se v krajině zadrží více vody a zvýší se biodiversita v zemědělské krajině jihu Bílých Karpat," sdělil NOVÉMU SLOVÁCKU Vít Hrdoušek, biologický dozor projektu. „Součástí díla jsou také kamenné zídky, které budou využívat hadi, ještěrky a další plazi. Samozřejmě vznikne přitom několik broukovišť," doplňuje manažer projektu Vlastimil Vaněk.

„Je chvályhodné, že se daří uvést říčku Teplici do jejího původního koryta dle historicky dochovaných podkladů území. V současné době je tok této říčky přírodně upraven, je plný tůněk a mokřadů a pro místní faunu a flóru bude jistě velkým přínosem a také bude mít svůj hydrogeologický význam při větší vodě v případě tání a přívalových dešťů, kterých bylo například v dnešním roce poměrně dost, ale taktéž i v době většího sucha. V krajině Horňácka se nacházejí různé potoky, potůčky a náhony, které jsou v dnešní době většinou vyschlé, ale v minulosti musely například náhony plnit svoji funkci v krajině a zabezpečovat pohánění mlýnů, kterých je například v toku Jamného potoka od Vápenek až po Velkou nad Veličkou poměrně dost.

(Pokračování na straně 5.)

Ždánická hvězdárna a planetárium Oldřicha Kotíka má velké plány do budoucna

ŽDÁNICE - Velké plány do budoucna má hvězdárna ve Ždánicích. Zařízení, které má na Hodonínsku obdobu jen ve Veselí nad Moravou, přitom ještě nedávno hrozil zánik.

„Část hvězdárny má kvůli zanedbané údržbě porušenou statiku a tak bude muset být zbourána. Naštěstí se nejedná o prostory, které hvězdárna potřebuje k činnosti. Zbytek budovy má opravenou střechu a skýtá veliký potenciál pro budoucí rozvoj," řekl NOVÉMU SLOVÁCKU vedoucí hvězdárny Karel Trutnovský. Z minulého období nezbylo na hvězdárně vůbec žádné technické vybavení.

„Dalekohledy se postupně doplňují. Nyní je důležité zrekonstruovat kopuli, ve které se pořádají veřejná pozorování. Plánujeme zde osadit těžkou montáž, která unese současně všechny dalekohledy pro denní i noční pozorování. Budova hvězdárny bude letos zpřístupněna pro vozíčkáře vybudováním rampy pro imobilní návštěvníky, do planetária lze již dnes použít výtah," plánuje vedoucí Trutnovský přijíždějící do Ždánic z Brna, aby mohla na hvězdárně probíhat výuka Masarykovy univerzity, chystají ve Ždánicích v příštím roce vybudovat multifunkční přednáškový sál. Tento prostor bude možné využívat nejen pro pořádání přednášek a seminářů, ale rovněž pro výstavy včetně interaktivních exponátů a také pro společenské akce.

Malý Princ. *(Foto: Roman Ponča)*

„V delší časové perspektivě se chystáme částečně obnovit i ubytovací kapacitu a zatraktivnit okolí hvězdárny. Všechny tyto věci by samozřejmě nebylo možné provádět bez veliké podpory ze strany města," tvrdí Karel Trutnovský.

Ždánice mají proti ostatním hvězdárnám v naší republice unikátní postavení. Hvězdárna je jen minimálně zasažena světelným smogem. Lze odsud pozorovat pohodlně nebe plné hvězd.

(Pokračování na straně 5.)

Vydatné říjnové deště na Slovácku ve fotografiích NOVÉHO SLOVÁCKA

REGION - Od úterý 13. října přecházela několik hodin přes oblast Slovácka fronta s vydatným deštěm. V reakci na tyto srážky došlo na vodních tocích k prudkým vzestupům hladin s dosažením několika stupňů povodňových aktivit. Nejkritičtější situace vypadala na řece Moravě ve Veselí nad Moravou a ve Strážnici, kde byl vyhlášen až třetí stupeň. Vodní živel začal zaplavovat zahrady a dostal se do těsné blízkosti rodinných domů. U Rohatce se vylila Morava z koryta do polí. Na několika místech byly svolávány povodňové orgány.

Na fotografiích od našeho spolupracovníka Tondy Vrby se můžete podívat, jak to vypadalo v průběhu deště na tocích na Horňácku, Veselsku a Hodonínsku.

(Pokračování na straně 5.)

Pracovníci veselských služeb měli nemalé starosti s pytly písků, ale naštěstí v těchto místech voda kulminovala.

UVNITŘ ČÍSLA

ZPRAVODAJSTVÍ
Kyjovská nemocnice čelí koronavirové epidemii
STRANA 2

RECEPT
Poctivá česnečka
STRANA 3

ZPRAVODAJSTVÍ
Kastelán Boček vydal Aristokratku
STRANA 3

ROZHOVOR
Tomáš Synek - Rád bych přivedl více dětí ke sportu
STRANA 4

ZPRAVODAJSTVÍ
Ždánická hvězdárna má velké plány do budoucna
STRANA 5

NOVÝ SERIÁL
Města a obce našeho regionu – 27. díl
OBEC SUCHOV
STRANA 6–7

RADY DO ZAHRADY
Sběr semen
STRANA 8

ROZHOVOR
Erik Hložánek je v Hodoníně spokojený
STRANA 9

ROZHOVOR
Miroslav Jüstel se podílel na záchraně lidského života
STRANA 10

ROZHOVOR
Martin Vaďura upřednostňuje vysokou školu před fotbalem
STRANA 11

NOVÉ SLOVÁCKO

SÍDLO FIRMY
Masarykovo náměstí 5
695 01 HODONÍN
telefon: 606 057 815

PŘÍJEM INZERCE
Út až Pá 10:00 - 12:30
13:30 - 16:00

Napsali jste nám...

Jak vidí pandemickou dobu ve školství Jiří Janda, učitel ve Svatobořicích-Mistříně?

SVATOBOŘICE-MISTŘÍN - Učitelé se nacházejí v současné době ve velice složité situaci. Když si vybírali jaké budou mít v životě povolání, přitahovala je do školství především myšlenka pracovat s dětmi.

Ale pracovat přímo v osobním kontaktu, být nablízku právě té skutečné a nefalšované lidské důvěře, kterou dokáží dát dobrému učiteli jen jemu svěřené děti.

To v dnešních hektických časech a hlavně díky opatřením vzhledem k C-19 není tak jednoduše možné! Přímý osobní kontakt a interakce mezi žáky a učiteli ani sebekvalitnější programy a postupy podle mne nenahradí. A je to dobře! Úloha kvalitního pedagoga je pro mne přímo nenahraditelná. Ve škole přece nejde jen o přesun informací a prohloubení zkušeností s naplánovanými tématy.

Chápu asi nutnost přijatých opatření, i když s mnohými porovnáními a hlavně s výjimkami, možná způsobenými jen mým malým množstvím informací, mám problém.

Ale vraťme se do školy a teď tedy do distanční výuky.

Ukazuje se, že rychlé projednání a schválení distanční výuky tzv. "do zákona" byl promyšlený tah, jehož tvůrci asi už tehdy věděli, že bude třeba, přestože veřejně tvrdili, že je to jen kosmetická úprava školní legislativy.

Současná situace naprosto mění zaběhnuté postupy a praktiky. To se může jevit i jako správný krok, ale přerušení klasických pochodů bez přípravy a hned byl v březnu krok docela kaskadérský! To chce buď velkou odvahu, zoufalství nebo naprostou nevědomost! Dva měsíce a ještě jeden měsíc do prázdnin k tomu, kdy někteří do škol mohli, někteří museli, někteří nemohli a někteří ani z různých důvodů nechtěli, dávají dohromady čtvrt roku! Potom nastaly dvouměsíční prázdniny - tedy dohromady 5 měsíců a benevolentní pokyn MŠMT v září, aby pedagogové v klidu opakovali další měsíc, co se minulý školní rok tzv. "nestihlo". A už z toho všeho máme půl roku!

Celý resort školství má obrovské štěstí na neuvěřitelné množství naprosto bezejmenných a neviditelných lidí, kteří byli v posledních měsících schopni se intenzivně připravovat na situaci, kterou snad asi bylo možno předpokládat.

Dnes jedeme my kantoři se svými žáky už jeden nebo dva týdny opět výuku distanční tedy "na vzdálenost" nebo dokonce "s odstupem". Jenom díky neuvěřitelné snaze mých kolegů, obětavosti rodičů a s ochotou dětí je něco takového vůbec možné! A stačí aby nefungoval nebo fungoval špatně jeden z těch tří faktorů a už to není distanční výuka, ale distanční boj.

Celá společnost se dostala za toho půl roku někam jinam, než byla na jaře. Ochota vzájemného pochopení, snaha o možnost "vyjít vstříc" i obyčejný osobní klid stále zatím klesá. A to není dobré.

Nemáme v domácnostech nic cennějšího než jsou naše děti a jejich děti. A to i my učitelé. I my jsme rodiče a prarodiče. Vybrali jsme si toto nádherné povolání právě proto, že jsme chtěli s těmi dětmi být. Studovali jsme, abychom věděli jak a co učit a procházíme léta praxí, abychom poznali, kde jsou skutečné možnosti dětí a denně prověřujeme své postupy a zkušenosti, abychom snáze a lépe dosáhli úspěchu ne nás, ale nám svěřených dětí.

Rodiče, kteří jdou ochotni opravdu a upřímně spolupracovat s takovým pedagogem jsou fantastickým partnerem právě pro tyto činnosti. Ne rodič, který je "vtipným" glosátorem nebo přímo naprostým odsuzujícím kritikem svého pedagogického partnera.

Když pojedete do servisu, vyslechnete si spoustu informací, co a jak byste měli dělat, aby vaše auto co nejvíc a nejdéle vydrželo. Když ten samý člověk něco podobného vyslechne ve škole, je z toho často problém nebo konec jakékoli spolupráce. Co má tedy větší cenu? Auto nebo dítě? Asi až moc expresivní myšlení, že?

Osobně jsem strašně vděčný rodičům svých žáků, že dokáží pochopit, že ta pravda vždycky leží někde uprostřed nás a tak je nejjednodušší cesta, když se na půlce té cesty spolu potkáme!

Nemůžeme dnes čekat do ledna, "až se situace spraví". Je to obrovský nápor na rodiče, žáky i

Jiří Janda. (Foto: archiv autora)

kantory.

Kvalita práce i spolupráce je každým týdnem více a více poznamenána.

Volíme mezi veřejným zdravím a výkonností školské soustavy, hledáme tzv. kompromisní řešení, ale naše děti nejsou kompromisem. Dobré řešení podle mne neexistuje a na 100% vím, že existují skvělí kolegové a kolegyně, na 100% vím, že jsou úžasní rodiče a děcka jsou přece děcka, se vší svou fantastickou vnímavou duší, kterou přece hledáme a nacházíme.

Doba je tedy těžká, ale věřím, že pokud budeme všichni skutečně pracovat v zájmu dětí, bude to fajn. Já k tomu osobně jen potřebuji co nejdřív se potkat s žáky ve třídě.

Jiří Janda z Hodonína, učitel na Základní a mateřské škole ve Svatobořicích-Mistříně

KYJOVSKÁ NEMOCNICE ČELÍ KORONAVIROVÉ EPIDEMII

KYJOV – V nemocnici Kyjov bylo ke dni 20. října hospitalizováno více než 60 covid pozitivních pacientů, z toho 8 osob ve vážném stavu bylo napojeno na plicní ventilaci. Více než 50 kmenových zaměstnanců nemocnice kvůli nákaze chybí v pracovním procesu. Nakazili se i sanitáři a na jejich pozice nastoupili dobrovolníci, které nemocnici poskytl Český červený kříž.

V nemocnici pomáhají i studenti a studentky z Klvaňova gymnázia a střední zdravotnické školy v Kyjově. Jen z kyjovské „zdravky" v nemocnici pracuje bezmála 40 mladých. Na brigádu se hlásí i lidé, kteří již zkušenosti s provozem zdravotnického zařízení mají, například bývalé zdravotní sestry. Nemocnice s nimi sepisuje dohody o pracovní činnosti. Jejich přínos je v současné situaci velmi vítaný. Při víkendových službách nemocnici vypomohli i dobrovolní hasiči z Kyjova, Vracova a ze Šardic. „V pozici sanitářů, ve dvanáctihodinových směnách, přenášeli vzorky do laboratoří, vozili pacienty na rentgen či na jednotlivá oddělení," potvrdil mluvčí kyjovské nemocnice Filip Zdražil.

Od 22. září kyjovská nemocnice zřídila odběrové místo na vyšetření covid-19. Pracoviště se nachází při vstupu na infekční ambulanci a funguje každé úterý a čtvrtek od 8 do 14 hod. Během jedné směny jsou pracovníci schopni odebrat asi 70 vzorků. Odběrové místo je určeno pouze pacientům, kteří mají doporučení od praktického lékaře nebo krajské hygieny. Z kapacitních důvodů službu v Kyjově nemohou využít samoplátci.

Již 12. října ředitel nemocnice Lubomír Wenzl informoval o tom, že lůžka vyčleněná pro covidové pacienty přestávají dostačovat. V důsledku toho byli v nemocnici nuceni rušit provoz některých oddělení a odkládat neakutní výkony. „Jsou to opatření nepopulární, nicméně nutná," napsal ředitel na facebooku nemocnice a zároveň vyzval k respektování bezpečnostních opatření, aby se předešlo neúměrnému zahlcení zdravotnického systému. „Změny, které v souvislosti s koronavirovou epidemií byly v nemocnici realizovány - přesuny pacientů i přístrojového vybavení, technické a stavební úpravy - museli naši zaměstnanci provést rychle, často během jediného dne," upozorňuje ředitel. Jak informoval mluvčí Zdražil, dočasně je zrušena rehabilitace, oddělení ušní, nosní a krční a neurologické oddělení. Na radiodiagnostickém oddělení se kvůli nedostatku personálu neprovádějí mamografická vyšetření, výkony na magnetické rezonanci již byly obnoveny.

Jihomoravský kraj, zřizovatel nemocnice, rozhodl už před časem o zvýšení příspěvku na provoz nemocnice ve výši 7,5 milionu korun. Nemocnice také získala dva další plicní ventilátory a celkově tak disponuje 8 přístroji, které pomáhají pacientům vyrovnat se s respirační tísní a v závažnějších případech mohou být životně důležité.

Nemocnice informovala o tom, že znovu přijímá šité textilní roušky, poptává další pracovníky a vítá i výpomoc s hlídáním dětí vytížených zdravotníků. „Nesmírně si toho vážíme. Vaše solidarita nám dobíjí vnitřní energii," vzkazuje ředitel Nemocnice Kyjov Lubomír Wenzl.

(bum)

NOVÁ PRŮMYSLOVÁ ZÓNA BUDE VE VESELÍ NAD MORAVOU

VESELÍ NAD MORAVOU - Veselská radnice podepsala počátkem října první tři smlouvy s investory do nově vznikající průmyslové zóny, kde firmy nabídnou až 70 nových pracovních míst. Podnikatelské aktivity budou zaměřeny na dřevovýrobu, stavební zámečnictví, obrábění železa nebo výrobu hliníkových bran a plotů. Příprava k vybudování probíhá několik let a město už vykoupilo pozemky a na ploše 7 hektarů vybudovalo inženýrské sítě.

„V loňském roce byly zahájeny práce na zasíťování první etapy veselské průmyslové zóny firmou VHS Břeclav v hodnotě téměř 18 milionů korun a nyní se tato stavba blíží ke zdárnému konci. Jsme moc rádi, že i přes obtížnou ekonomickou a pandemickou situaci se městu podařilo dohodnout se třemi investory, kteří mají zájem v této lokalitě podnikat. Jedná se o společnost SUN SYSTEM, s. r. o., společnost ŠTIPČÁK, s. r. o. a také investiční záměr pana Dušana Kočiše," vyjmenovává starosta města Petr Kolář.

Uzavřeny byly Smlouvy o smlouvě budoucí kupní, které byly odsouhlaseny na zářijovém zasedání veselského zastupitelstva. Na základě těchto smluv si investoři začnou zpracovávat projektovou dokumentaci a vyřizovat potřebná povolení pro stavbu nových areálů. Ty by měly být dokončeny do tří let.

„Naším společným cílem je zvýšit počet pracovních míst v regionu a také přitáhnout do našeho města zajímavé firmy a investory," přibližuje hlavní myšlenku starosta města Petr Kolář.

„Aktuálně, v rámci první etapy, město nabízí k prodeji ještě další 4 hektary pozemků za cenu 529 Kč/m^2. Zároveň probíhá příprava dalších dvou etap. Podle investičního záměru schváleného vládou České republiky by konečná rozloha průmyslové zóny ve Veselí nad Moravou měla dosahovat plochy až 30 hektarů," doplňuje k projektu tisková mluvčí města, Žaneta Jančaříková.

Výstavba nové průmyslové zóny ve Veselí nad Moravou je realizována za finanční pomoci Ministerstva průmyslu a obchodu ČR a Agentury pro podporu podnikání a investic CzechInvest.

(av)

ANKETA
ŘEKNĚTE TO DO VRBY
... do Tondy Vrby

Využíváte v době covidové více nákupy přes E-shopy? Jak jste spokojeni s jejich službami a cenami?

Pavel Zelinka, zaměstnanec soudu, Želetice

Služby E-shopů využívám celoročně, tudíž se mně COVID-19 nijak nedotkl. V dnešní době je například v případě elektroniky či příslušenství k autu, problém sehnat jednotlivé komponenty v kamenných obchodech. Cenově tyto služby vycházejí příznivě s porovnáním s kamennými obchody. Se službami včetně jejich doručování jsem naprosto spokojený.

Anna Tomanová, seniorka, Ratíškovice

Ani moc ne. Jen zdravotní pomůcky, ty budeme ještě asi dlouho potřebovat. Možná ještě před vánocemi něco málo. Nebo něco opravdu nutné. Teď moc nechci, aby k nám jezdili poslíčci s balíky kvůli možné nákaze. Snad jak přijdou lepší časy, tak si ráda objednám přes E-shop. Je to pro mě většinou výhodnější, mám velký výběr a z domu.

Zdena Kyněrová, vedoucí odboru, Kyjov

Jak se to vezme. Služeb E-shopů využívám dlouhodobě a dávno před covidovým obdobím, protože mě nebaví chození po obchodech. Nakupuji zde vše od sportu, domácnosti, oblečení, dárků, ale třeba i lístky do divadla. Spokojená jsem, vždycky je vše v pořádku, pokud něco nesedí nebo se nelíbí, vrátím a obratem dostanu peníze zpět. Škoda jen, že v této době v menších městech, jako je Kyjov, nefungují objednávky on-line na potraviny jako třeba v nedalekém Uherském Hradišti.

Eva Dobešová, seniorka, Ratíškovice

E-shopu využívám běžně a jsem spokojena. Objednávám si z něho většinou oblečení.

Vladimír Zelinka, údržbář, Veselí nad Moravou

Služby E-shopu využívám nejvíce i mimo dobu covidovou. Mám své ověřené obchody, kde jsem vždy spokojen a ceny jsou podle mých možností.

Jaroslav Podloucký, ředitel společnosti, Velká nad Veličkou

E-shopy využívám běžně, v době covidové možná maličko víc. Mám svoje oblíbené a jsem spokojen, neměl jsem nikdy nějaký problém. Problémy mívám s dopravci, občas je zboží poškozené, s některými je problém dohodnout termín a způsob předání zásilky.

Vlaďka Němcová, lektor německého jazyka, Archlebov

Protože nerada chodím po nákupních centrech, služby E-shopu jsem využívala často i před pandemií. Takže u mě k žádné velké změně nedošlo. Jejich služby jsou myslím na vysoké úrovni, ceny jsou také mnohdy příznivější než v kamenných obchodech, takže jsem spokojena.

Ivan Urbánek, herec, Javorník

Ano, něco jsem si koupil, ale ani ne v souvislosti s covidem, ale s možnostmi co tyto nové služby nabízí. Ale vidím na okolí, že se to docela rozjelo. Holt nová doba.

Dana Sladká, kosmetička, Veselí nad Moravou

Z těchto služeb nevyužívám vůbec nic. Nakupuji zboží, které potřebuji vidět a osahat ho, když to pochopitelně jde.

Připravil: Tonda Vrba

Ilustrační foto.

NOVÉ SLOVÁCKO

Čtrnáctideník pro Hodonínsko, Kyjovsko a Veselsko. Vychází každé druhé úterý.
Vydává: NS PRESS s.r.o., nám. Bartolomějské 48, 698 01 Veselí nad Moravou.
Registrováno Ministerstvem kultury ČR
pod značkou MK ČR E19937 ISSN 1804-7203,
REDAKCE: 695 01 HODONÍN, MASARYKOVO NÁM. 5, **tel.: 606 057 815**
email: nslovacko.redakce@gmail.com

NA PRVNÍ POHLED JE TO CHAOS. MARFY VYSTAVUJE

KYJOV – Po nějaké době Kyjovák Martin Forman, přezdívaný Marfy, znovu vystavuje v Galerii Doma. I když říká, že stále maluje a kreslí to stejné, změnil se jeho úhel pohledu i výtvarná technika.

Malíř Martin Forman je autorem řady aktů.

Na výstavě jsou k vidění Formanovy starší olejomalby inspirované okolní krajinou a také několik aktů. Na plátnech z poslední doby výtvarník začal používat křídy a vodové barvy fixované akrylátovým bezbarvým lakem. Skicák a křídy nosí obvykle při sobě. Vytáhl je i v létě na koupališti v Bohuslavicích, aby zachytil ženské postavy a atmosféru horkých dnů. „Kreslím z vnitřního přetlaku, když ho necítím, nemaluju," říká ke své inspiraci malíř, který si udělal v tvorbě delší přestávku také proto, aby se oprostil od svých dřívějších postupů.

„Vidím posun v tématice směrem k figurálním výjevům a archetypální symbolice," říká akademická malířka Lucie Ferliková, která s Martinem vedla v minulosti o výtvarné tvorbě dlouhé rozhovory. Ferliková pochází z Kyjova, žije a působí v Praze. „Ovlivnila mne," přiznává Forman, „a pomohla mi vrátit se tam, odkud jsem kdysi vycházel."

„Na první pohled je to chaos," poznamenává k Formanovým obrazům malířka a pedagožka Ferliková a pokračuje: „ale je třeba se dívat déle. I své studenty jsem učila – proč hned něco komentovat? Podíváte se, a vidíte něco, při dalším pohledu vidíte něco jiného, pak zase něco dalšího, a nejlepší obraz je ten, na který se díváte a stále tam objevujete něco nového. Když obraz má jenom jednu vrstvu, kterou „přečteme" na první pohled a pak už nás to nudí – tak to je špatný obraz. Ale to není případ těchto prací."

Vernisáž výstavy se uskutečnila tentokrát v komornějším počtu a obrazy byly vystaveny i v prostorách zahrady u budovy galerie. Netradiční otevření výstavy tak získalo nový rozměr a atmosféru. Nadchlo famózní vystoupení nezaměnitelné písničkářky Nikoly Muchy, která pochází z Kyjova a žije v Brně. Výstava potrvá do konce října. V případě zájmu o obrazy Martina Formana malíř doporučuje obrátit se na Galerii Doma.

(Text a foto: Marie Budíková)

Figurální výjevy a archetypální symbolika se objevují na nejnovějších plátnech Martina Formana.

Kastelán Boček vydal Aristokratku u královského dvora

MILOTICE - Ve čtvrtek 15. října vyšlo páté pokračování Bočkovy Aristokratky. Co se týče prodejnosti, kyjovské knihkupectví označuje autora Evžena Bočka za absolutní špičku. Očekávaný odbyt je v desetitisícovém Kyjově asi 300 kusů. A nejrychlejší čtenáři hodnotí tento díl s názvem Aristokratka u královského dvora ještě lépe než ten předcházející. Evžen Boček, kastelán zámku v Miloticích, nechává tentokrát nejmladšího potomka šlechtického rodu Marii Kostkovu z Kostky vyprávět o tom, jak dostali pozvání od nizozemské královny Beatrix.

„Ráno jsem byla u zpovědi. Přiznala jsem se, že bližní, které znám, nejenže nemiluju, ale začínám je nebezpečně nesnášet a ti, které neznám, jsou mi ukradení," svěřuje se Marie a čtenář se nemůže než pousmát. Ostatně autor od začátku tvrdí, že nemá jiné ambice a přání, než pobavit, což ale není vůbec málo. „Knížku jsem psal asi rok, stejně jako ty předchozí. Odevzdal jsem to o prázdninách. Další díl jsem psát zatím nezačal, ale chystám se k tomu během měsíce," poznamenal kastelán při podpisování knížky.

„Na náboženství jsem chodil dva roky a kostel pro mě skončil prvním svatým přijímáním. Až do čtyřiceti jsem byl typický neznaboh," odpověděl na otázku týkající se jeho katolické víry. Vtipné narážky na katolické náboženské praktiky i pravdy se objevují na stránkách knihy a svou vypravěčku nechává například nahlédnout do katechismu, což je i Bočkova oblíbená četba. Ostatně smysl pro humor je podle některých náboženských autorů základním prvkem duchovního života a radost, humor a smích jsou Boží dary!

Román Poslední aristokratka, první ze série, vyhrál cenu Miloslava Švandrlíka za humoristickou literaturu v roce 2012. Bočkovy knihy se dočkaly divadelního i filmového zpracování, představení byla vyprodaná a z jeho knížek se staly bestsellery.

(Text a foto: bum)

Kastelán a úspěšný autor Evžen Boček před branou milotického zámku.

Nakladatelství Druhé město vydalo pátý díl Aristokratky.

HOUBAŘI NA SLOVÁCKU SI PŘIŠLI NA SVÉ

REGION - Doslovné žně si v minulém týdnu užívali sběrači hub a zvláště hřibů pravých, smrkových. V okolí Bzence, Vacenovic, Ratíškovic byly obleženy vstupy do lesů desítkami automobilů. Každému návštěvníkovi se ušlo nasbírat plné košíky darů podzimní přírody. Takový úctyhodný počet pravých našli folkloristi Dana Sladká a Zdeněk Langášek v okolí Bzenecké dúbravy za jedno dopoledne.

„Vláda mně zavřela provozovnu a tak jsem za přítomnosti přítele potřebovala vyvětrat hlavu, které bylo nakonec dokonalé," řekla s určitým naštvaní a poté s radostí z nasbíraného „úlovku" NOVÉMU SLOVÁCKU majitelka kosmetické provozovny ve Veselí nad Moravou, Dana Sladká (na snímku).

„Na Horňácku v této době praváci nerostou a tak jsem taky párkrát vyrazil na Bzenecko a vždy s úspěchem," pochválil se nám mladý muž, Martin Škodák, rodák z Hrubé Vrbky.

(Text a foto: av)

Hřibové žně zažívali všichni, kdo se vydali v době mimořádných opatření vlády do moravských lesů.

Poklady z babiččiny kuchyně

Poctivá česnečka do podzimních plískanic

Polévka je grunt, maso je špunt, říkávaly naše moudré babičky. Ne každý dnes sice tuto českou tradici v jídelníčku dodržuje, obzvláště na podzim v době plískanic ale není na škodu se některou z poctivých „babičkovských" polévek pořádně prohřát a nadopovat tělo před dlouhou zimou zdraví prospěšnými látkami. Řeč je třeba o tradiční domácí česnečce, která česnekem voní až k sousedům. Právě toto koření s charakteristickým aroma, způsobeným silicí zvanou aliin, je totiž velmi bohaté na vitamíny A, B a C, ale také na důležité stopové prvky jako je selen, vápník a jód. Má proto více než pozitivní účinky především na imunitu i trávení. V lidovém léčitelství jej babky kořenářky i naše babičky používaly odpradávna jako účinné antiseptikum a antibiotikum. Česnek navíc snižuje krevní tlak a hladinu škodlivého cholesterolu v krvi, prospívá srdci a čistí cévy. Naše babičky měly před česnekem úctu, považovaly jej totiž za nejúčinnější a nejlevnější medicínu. Snad každá si tak dříve pěstovala toto koření na poli nebo měla pár řádků vysazených alespoň v zahrádce. Obrázky sušícího se česneku na sklonku léta a začátkem podzimu tak patřily neodmyslitelně ke koloritu vesniček. Můžete jej užívat v různých formách také proti nadýmání a kornatění tepen. Dnes se totiž česnek prodává i ve formě kapslí. Pokud jej zkombinujete s medem, získáte účinného pomocníka při nachlazení a chřipce. Starověké civilizace jej považovaly dokonce za afrodisiakum, a tak se z česneku připravoval například ve starém Římě nápoj lásky. Ale pozor, i v tomto případě platí staré známé „všeho s mírou". Zatímco tři stroužky denně prospějí zdraví, větší pravidelné dávky této aromatické pochutiny mohou způsobit nadýmání, zvracení, podráždění žaludku, průjem či dokonce poškození ledvin. Zvláště opatrné by měly být nastávající a kojící maminky, nebo lidé s nízkým tlakem, nemocným žlučníkem a slinivkou či s jaterními potížemi. Pokud vás účinky česneku přesvědčily, naloupejte si jej hrst a prohřejte své tělo pořádným talířem horké česnečky s majoránkou a chlebovými krutony opečenými na domácím sádle.

Suroviny:

3 litry vody nebo vývaru z kostí
2 kostky bujonu (pokud polévku vaříte z vody)
Kilo brambor
Palice česneku
Sůl a majoránka podle chuti
Bylinky na dochucení (pažitka, kerblík, petrželka, celerka)
Sádlo nebo olej na osmažení krutonů
3 krajíce staršího chleba na krutony
Tvrdý sýr, případně šunka do polévky

Postup:

Do většího hrnce nalijte 3 litry vody a přidejte dvě kostky bujonu. Pokud chcete polévku poctivější, připravte si předem vývar. Tekutinu zahřejte a mezitím si nakrájejte na kostičky asi kilo brambor. Jakmile se bramborky uvaří doměkka, polovinu z nich sceďte do hlubokého talíře, rozmačkejte vidličkou a přidejte lžičku sladké mleté červené papriky. Vložte zpět do hrnce a znovu malinko provařte. V hrnku rozmíchejte dvě celá vejce a vlijte je do vřící polévky. Nakonec přidejte do česnečky palici česneku, dosolte a dozdobte petrželkou, pažitkou nebo celerkou. S česnekem už polévku nevařte, ať si zachová co nejvíc zdraví potřebných látek. Kdo má rád majoránku, může ještě těsně před vypnutím sporáku přisypat hrstku tohoto voňavého koření. Kdo má rád polévku hutnější, může do ní opéct na oleji ještě kousek nadrobno nakrájené šunky. Na talíři přidejte do horké česnečky ještě strouhaný tvrdý sýr, například goudu, která se v ní krásně rozpustí a táhne. Výborná je česnečka s chlebovými krutony. Spotřebovat na ně můžete i starší chléb, stačí jej nakrájet na kostičky. Ty opečte na rozpáleném sádle nebo na oleji dozlatova. Teplé přidávejte postupně do polévky, aby se nerozmočily a zůstaly krásně křupavé, topinkové. Tímto způsobem můžete v kuchyni spotřebovat jakékoli starší pečivo.

(Rh)

„RÁD BYCH PŘIVEDL VÍCE DĚTÍ KE SPORTU," ŘÍKÁ TOMÁŠ SYNEK

REGION - Velkou nástrahou v dnešní uspěchané době je, že děti přijdou ze školy a vezmou do ruky mobilní telefon či si sednou k počítači. Touto aktivitou pak tráví velkou část odpoledne, které by mohly využít jinak, popisuje alarmující situaci posledních let třicetiletý fotbalový trenér mladších žáků z Ratíškovic **TOMÁŠ SYNEK.** Dětství prožil ve Svatobořicích – Mistříně, kde ho také rodiče už v pěti letech přivedli poprvé na fotbalový stadion. Na zeleném trávníku a v prvních „gumotextilkách" na nohou se u malého kluka okamžitě zrodila vášeň, která ho provází dnes a denně už čtvrt století. On má ale ještě jeden životní cíl. Před třemi lety ve snaze motivovat děti k aktivnímu prožití života založil totiž s dlouholetými kamarády, s kterými hrával fotbal v Šardicích a v Kyjově, SPOLEK MAGNET. Společně chtějí odtrhnout děti od nezdravého životního stylu a počítačových her a ukázat jim krásu sportu. „Pohybové aktivity vnímáme jako prostředek ke zdravému rozvoji dítěte. Každé dítě považujeme za individualitu, rozvíjíme

Trénink fotbalových mladších žáků v Ratíškovicích.

jeho emoce a radost z pohybu. Vlastními hodnotami inspirujeme děti k úctě a fair play, vytváříme prostor ke spolupráci a přátelství. Vnášíme do života fyzickou i duševní harmonii," vyjmenovává Synek hlavní teze MAGNETU.

Nebylo to v těch pěti letech přece jen moc brzy začít pro malého kluka s tréninkovým drilem?

Nemyslím si, že je to nějak příliš brzy, začal bych klidně již od 3 let. Samozřejmě, pohybové aktivity u tak malých dětí musí být specifické. Trenér by měl do tréninku zapojit co nejvíce zábavných her, soutěží, tvořit s dětmi příběhy. Vytvořit v dítěti emoční vazbu tak, aby se těšilo na každý další trénink. Z mého pohledu je důležité, aby děti ve věku od 3 do 6 let měly všeobecnou pohybovou průpravu, aby rozvíjely celé své tělo.

Co je tedy ideální rozjezdovou pohybovou aktivitou?

Gymnastika, atletika. Následně bych doporučoval, aby si děti zkusily více sportů a později se samy rozhodly, kterému sportu se budou věnovat prioritně.

Brečel jste jako kluk někdy, že se vám na trénink nechce?

Mé dětství bylo ovlivněno dobou, ve které jsem byl vychováván. Neměl jsem jinou možnost, než trávit svůj volný čas venku s kamarády, za což jsem nesmírně rád. Do sportu jsem byl odmalička zapálený, takže mě nebylo těžké přemlouvat, abych si šel po škole zahrát fotbal, případně jiný sport. Bavily mě všechny sporty a až postupem času se fotbal pro mě stal sportem číslo jedna. To, že se mi nechtělo na tréninky, bylo až v pozdějším věku, kolem 17 let. V pubertě je celkově těžké udržet mládež u sportu, hodně dětí v tomto období se sportem skončí.

Proč je důležité začít se sportem už v útlém věku?

Sport a pravidelný pohyb je důležitý, jak po fyzické, tak i psychické stránky člověka. Dítě získává určité návyky ke zdravému životnímu stylu. Poznává nové kamarády, začleňuje se do kolektivu. Sport u dětí nastavuje určitou disciplínu a řád. Díky sportu je dítě odmalička zvyklé, že musí docházet pravidelně na tréninky, na zápasy. Má určité povinnosti, které u něj nastavují správné hodnoty.

Jaké akce se SPOLKEM MAGNET pořádáte?

Snažíme se každý rok přidávat nové, tak abychom nabídli sport co největšímu počtu dětí v regionu. Mezi naše největší akce patří příměstský fotbalový tábor ve Svatobořicích – Mistříně, který pravidelně pořádáme začátkem prázdnin. Letos se zúčastnilo 50 dětí z celého Hodonínska. Pořádáme sportovní kroužky, fotbalové tréninky a fotbalové halové turnaje. Naše aktivity jsou k nahlédnutí na www.spolekmagnet.cz.

Je aktuálně sportování dětí hodně komplikované?

Ano, například děti, které se věnují fotbalu, mohou trénovat ve skupince max. o 5 hráčích. Nemohou ale využít vnitřní prostory šaten a umýváren. Není dobré, když dítě po tréninku musí odjet autem v mokrých věcech. Zatím nám počasí umožňuje převlékat se na tribuně, děti prostě musí vystoupit ze své komfortní zóny, což je na jednu stránku dobré, protože se domnívám, že je to pro život důležité.

Jak budete trénovat přes zimní období?

To je těžké predikovat. Děti od 5 do 10 let využívají na sportování tělocvičny a ty jsou v tuto chvíli uzavřeny. Můžeme pouze doufat, že situace se zlepší.

Magnet přitahuje – daří se vám to? Kolik máte momentálně dětí?

Aktuálně 140 od 4 do 15 let věku. Všechny si prošly alespoň jednou z našich aktivit. Věříme, že počet bude stále stoupat.

Chcete přivést děti více ke sportu a k aktivnímu životu. Jak se to dělá v době plné tolika lákadel, kdy děti mají vše, na co si vzpomenou a jsou obecně lenivější?

Děti nejsou jiné, než jsme byli my. Bohužel tato doba je jiná. Děti jsou vychovávány v určitém blahobytu, není problém pro rodiče koupit dětem mobil, počítač, Xbox. Pro děti je snadnější si po škole sednout k počítači, než jít ven na hřiště. V tomto okamžiku musí zasáhnout rodiče. Počítače a jiné média jsou skvělé na práci, usnadní spoustu času, ale nemůžou se nás „zmocnit".

Táhne příklad rodičů ze všeho nejvíc?

Jsem toho názoru, že i rodiče, kteří chtějí po svých dětech, aby více sportovaly, musí sami být aktivní a mít kladný vztah ke sportu. Musí u dětí vytvořit silnou emoční vazbu ke sportu.

Říkáte, že v Magnetu inspirujete děti k vzájemné úctě a fair play. Čím je motivujete?

Je důležité nechat děti co nejvíce v jejich světě. Nezasahovat jim do jejich reality, mírně je směřovat k určitým hodnotám, říkat jim, co je dobré a co ne. Důležité je hlavně vychovat z dětí dobré lidi, kteří budou mít nastaveny ve svém životě správné hodnoty a budou ke svému životu a tělu zodpovědní. Čím motivuji já své svěřence? Snažím se dětem vytvářet podmínky ke sportování. Nechci, aby dítě si řeklo, že MUSÍ jít sportovat, ale že CHCE jít sportovat. Aby se dítě necítilo, že je do sportu a pohybu nuceno, ale z něho mělo radost.

Jak se tohle dělá?

Trenér musí najít ten „spínač" u dětí, jak děti přitáhnout na svoji stranu a nadchnout je pro sport. Dítě je hodně citlivé na emoce. Správný trenér by měl u dětí rozvíjet kladné emoce. Je potřeba vytvořit u dětí silnou emoční vazbu k pohybu.

Bude mít aktuální situace a to „nicnedělání" na děti výraznější vliv, nebo se zase rychle otřepou a zajedou do režimu, jakmile to bude možné?

Pokud děti sport baví a jsou nadšené z pohybu, nebude pro ně problém je znovu dostat do režimu tréninků. Samozřejmě určitý výpadek my jako trenéři na dětech budeme pozorovat, ale postupem času se vše srovná. Důležité je, aby trenéři své svěřence nadchli pro sport a pro danou aktivitu.

A důležitou roli hrají i rodiče v tomto čase, aktivity musí do určité míry plánovat a společně s nimi být aktivní a ve volných chvílích sportovat.

Bylo na jaře hodně těžké dávat je po karanténě zase dohromady?

Když mi děti přišly na první tréninky po několikatýdenní nečinnosti, byly tzv. „utržené z řetězu". Disciplína, kterou mají skrz tréninky, trochu polevila. V Ratíškovicích trénujeme 3x týdně, tak se vše do měsíce srovnalo.

Jak vlastně přivést dítě ke sportu?

Děti se nenarodí neaktivní, děti se nenarodí otylé. To všechno nastane v mnoho případech až v pozdějších letech a kdo za to může? Rodiče? Společnost? Těžká odpověď. Nicméně si myslím, že rodiče musí přijmout zodpovědnost za své děti. Mají pouze jeden úkol – správně je vychovat. Nemusí se hnát za prací, za výdělky, nemusí si kupovat každý rok nový mobil. Rodiče by tedy měli být první, kteří dětem ukážou, že pohyb je v životě důležitý. Musí jim sami nastavit správné hodnoty a základy zdravého životního stylu. Samozřejmě platí, že to co chtějí rodiče po svých dětech, musí žít i oni sami.

Dáte tedy rodičům nějaký jednoduchý návod? Čím by měly děti začít?

Pokud děti nechodí do žádných sportovních kroužků nebo klubů, tak doporučuji rodičům mít určitou kontrolu nad jejich volným časem. Například, když se rodič vrátí z práce a děti mají své povinnosti do školy splněny, tak je vzít na kolo, na kolečkové brusle. Zeptat se dětí, co by chtěly dělat, věnovat jim

Tomáš Synek, když relaxuje.

svůj čas. Snaha se promítne i na dětech a budou se těšit na činnost, kterou budou moci dělat společně.

Cítíte silnou podporu od rodičů dětí, které k vám dochází, nebo vám je většina z nich svěří a o víc se nezajímá?

Nyní můžu mluvit jako trenér fotbalistů v kategorii mladších žáků v Ratíškovicích. U rodičů tam vidím velký zájem o aktivity svých dětí. Je i pro ně ná-

Tomáš Synek (vlevo) spolu se svými kolegy ze Spolku Magnet.

ročné např. vstávat v neděli v 5 hodin ráno a vyrazit se svými dětmi na zápas do Brna, ale podporují je na každém zápase, za což jim patří dík. Je potřeba s námi trenéry držet za jeden provaz.

Dnešní lidi vyvede z míry cokoli. Proto na konec listopadu chystáte „vystoupení z komfortní zóny" a zvete zájemce na meditaci v ledu. Má něco takového efekt už napoprvé?

Lidi, kteří se hlásí na náš kurz, mají již určitý zájem pečovat o své zdraví i mysl. Mají ke svému životu zodpovědnost a vědí, že je potřeba se o svůj život pečlivě starat, starat se o stravu, pohyb a mentální nastavení. Snaží se poznat sebe sama. S kamarády ze SPOLKU MAGNET se domníváme, že lidi by měli častěji vystupovat ze své komfortní zóny.

Proč je to důležité?

Tam totiž vzniká úspěch. Až když jsme mimo ni, posouváme naše limity.

Co si účastníci kurzu vyzkouší?

Správnou techniku dýchání, okysličí svou krev a tím pádem snáší lépe i samotný vstup do ledové vody. V ledové lázni by se člověk měl soustředit právě na svůj dech, uklidnit se, nebojovat s chladem, ale přijmout tento skvělý pocit. Po vystoupení z ledové vody se člověk zahřeje a užívá si příjemného pocitu a skvělé nálady, kterou mu tento zážitek poskytne.

Dá se otužování praktikovat i u dětí?

Ano, v dnešní době, kdy domy a byty jsou přetopené, nejsou děti zvyklé na chlad. Rychleji prochladnout a jsou nemocné. Otužovat se je potřeba pravidelně. Má to skvělé účinky na regeneraci po úrazu, pozitivní vliv na náladu, jste více usměvaví a díky dechovým cvičením se můžete naučit ovládat svoji hlavu a lépe zvládat stresové situace.

Doporučil byste v dnešní době nějakou relaxační techniku? Je dobré dát si třeba „mediální hladovku" a nesledovat zprávy?

Mám takový dojem, že společnost a ekonomika ve světě jela na 140 procent, to tempo v posledních letech bylo zneklidňující a nebezpečné. Taková „facka" už byla potřeba. Planeta Země řekla, že takto se žít nedá. Je potřeba znovu se navrátit ke správným hodnotám, k přírodě, skromnosti a radosti z maličkostí, které jsou kolem nás. Místo toho, aby rodiče a děti trávili svůj volný čas doma, před obrazovkou, doporučuji co nejvíce volného času trávit v přírodě. Zajít si na procházku do lesa, kde si užijí společný čas. V lese každý nalezne klid, pohodu. Budete se tam cítit skvěle. Tam se mysl zklidní a člověk nabere novou energii.

(Hana Raiskubová)

Jedna z povedených akcí Spolku Magnet. (Foto: archiv SPOLEK MAGNET a Tomáš Synek - 4X)

U hranic na Horňácku se Slovenskem napravují křivdy přírodě ze šedesátých let

(Pokračování ze strany 1.)

Je otázka, zda by bylo reálné systém těchto náhonů zrevidovat a zkusit zpětně obnovit jejich vliv na celkový hydrogeologický režim území, na kterém se nacházeli. Byl by to velmi zajímavý záměr, který by jistě ovlivnil zadržování vody v krajině, ovšem bez podpory dotací z MŽP pro malé obce na Horňácku nerealizovatelný," vyjádřil se s určitou vizí případnému dalšímu zásahu pomoci přírodě v regionu, starosta Javorníku Dalibor Procházka.

„Pro náš příhraniční moravsko-slovenský prostor přinesla tato akce i další lidský rozměr. Mikroregionu Horňácko se tak podařilo oživit i vztahy se sousedním slovenským regionem s návazností na bližší zájem obyvatel a spolupráci spolků a obcí. Právě obec Kuželov, ve které sídlí Spolek Šumárník, o.p.s., navázala na dobré vztahy se sousední slovenskou obcí Vrbovce, které se dotýká projekt meandru na potoku Teplice u hranice, místní části Šance, Vrbovce," dodal Vladimír Prokeš, dobrovolník na hranici, příznivec změn, milovník přírody, který bydlí u vlakového nádraží Vrbovce, pár stovek metrů od dokončovaného díla.

(Text a foto: Tonda Vrba)

Na několika místech je v terénu vidět strojová těžká technika při finišujících pracích.

Ždánická hvězdárna a planetárium Oldřicha Kotíka má velké plány do budoucna

(Pokračování ze strany 1.)

Komfortu pro vědce i návštěvníky přispívají i nové kvalitní pouliční lampy, které nechalo město nedávno osadit po celých Ždánicích. Ty v okolí hvězdárny je pak možné dokonce v době pozorování i úplně vypnout!

Po úplné rekonstrukci hvězdárny se tamní astronomové těší, že přivítají spousty návštěvníků. „Všechno děláme pro lidi, pro poučení i zábavu našich velkých i malých návštěvníků. Věříme, že je kroky krajinou stále víc a víc populárního Moravského Toskánska zavedou také na ždánickou hvězdárnu," přeje si Karel Trutnovský.

Toulání se po hvězdách a společné přemítání o přírodě, světe a našem místě ve vesmíru, je podle něj totiž hlavním posláním této hvězdárny.

(av)

Historie hvězdárny

• Stavba začala v říjnu 1958. V roce 1965 byla Lidová hvězdárna se dvěma kopulemi slavnostně otevřena, planetárium bylo otevřeno 1. května 1988. Nikdy zde však nebyla projekční technika, planetárium sloužilo jen jako přednáškový sál.

• Do roku 2003 patřila firmě Nářadí nyní NAREX Ždánice.

• Od roku 2003 do 2012 byla hvězdárna majetkem společnosti Lipta Vsetín. Byla zde prováděna běžná údržba hvězdárny i okolí, byla k dispozici hvězdářům z Brna, nedošlo k odprodeji žádného zařízení hvězdárny. Záměrem vlastníka bylo nemovitost rekonstruovat a provozovat, avšak pro finanční náročnost objektu bylo nakonec rozhodnuto hvězdárnu opět nabídnout k prodeji.

• V roce 2012 koupil hvězdárnu na kompletní úvěr nový majitel, pan Králík (firma BADANA). Odmontovali a prodali veškeré hvězdárenské zařízení, vybavení posluchárny, hvězdárna byla v dezolátním stavu, roky zastaveny dodávky plynu, elektřiny a vody, okolí zarostlé náletovými křovinami, vnitřní prostory totálně zanedbané.

• V roce 2016 po dlouhém právním jednání s věřiteli zadlužené firmy BADANA, město Ždánice koupilo od věřitelů HVS, s.r.o., Praha hvězdárnu i s pozemky za 4,4 mil. Kč. Zbytek roku 2016 byla prováděna asanace vnitřních prostor a okolí hvězdárny.

• V roce 2017 oprava kopulí, nové ústřední vytápění.

• V roce 2018 byla zcela přestavěna přízemní část hvězdárny, podle návrhu architektonické kanceláře Tihelka – Starycha. Proběhly práce na obnově planetária, speciální nátěry kopule planetária, rekuperační vzduchotechnika, nové elektro instalace, pořízení 46 speciálních křesel do sálu planetária, osvětlení, ozvučení, instalace digitálního planetária vybaveného programem Digistar verze 6. Návrh řešení i kompletní realizaci planetária zajistila ostravská firma Future Technology Systems zastoupená Mgr. Martinem Viláškem a Bc. Miroslavem Otiskem, MSc., MBA. Kolaudace planetária a přilehlých prostor proběhla v listopadu 2018.

• V roce 2019 doplnění standardního vybavení – šatna, recepce. Slavnostní otevření proběhlo 21. března 2019, znovu po desítkách let, pravidelné pořady pro veřejnost od začátku května. Byly zprovozněny nové internetové stránky hvězdárny, facebook Hvězdárna se stala kolektivním členem České astronomické společnosti a příznivci hvězdárny založili Spolek Hvězdárna Oldřicha Kotíka.

• Rok 2020 znamenal již standardní provoz, přerušený však na jaře a na podzim v souladu s vládními opatřeními proti šíření koronaviru.

Současné aktivity hvězdárny

• Pro veřejnost jsou pořádána pravidelná pozorování Slunce i hvězdné oblohy a přednášky externích odborníků. Velkému zájmu se těší různé příležitostné akce, například pozorování zajímavých astronomických úkazů, Den Slunce, nebo vypouštění vodních raket. Každý pátek, ale i ve vybrané soboty, jsou pro malé hvězdáře připraveny pohádky v planetáriu a pro velké pořady s fulldomovou projekcí. V období letních prázdnin jsou pořádány Letní astrosetkání, nebo ve spolupráci s Domem dětí a mládeže Ždánice příměstské tábory. Hvězdárna pořádá tematické výstavy a připojuje se k celorepublikovým akcím, jako například Noc vědců.

• Pro školy je připravena poměrně široká nabídka školních pořadů. Téma pořadu je možné předem domluvit s lektorem a přizpůsobit probírané látce. Vzhledem k tomu, že se jedná o živě moderované pořady, je možné vytvořit tak říkajíc „pořad na míru". Návštěvu školního pořadu v planetáriu je v případě dobrého počasí možné rozšířit o bezpečné pozorování Slunce speciálním slunečním dalekohledem. Školám jsou rovněž nabízeny výstavní panely s fyzikální a astronomickou tématikou.

• Ve spolupráci s Domem dětí a mládeže Ždánice pořádá hvězdárna jednou týdně tři astronomické kroužky, rozdělené podle věku a pokročilosti. Nejmenší děti navštěvují kroužek „Hvězdičky", kde se seznamují se Sluneční soustavou, různými podobami Měsíce, se souhvězdími i kosmonautikou. Pro větší děti je určen kroužek „Sirius", kde podnikáme cestu přes Sluneční soustavu dál až do vzdáleného vesmíru. Schůzky si pravidelně zpestřujeme jednoduchým fyzikálním pokusem. Třetí kroužek je určen pro gymnazisty a nabízí seznámení se základy astrofyziky.

• V roce 2019 byla navázána spolupráce a v roce 2020 podepsána dohoda o dlouhodobé spolupráci mezi Městem Ždánice a Ústavem teoretické fyziky a astrofyziky Přírodovědecké fakulty Masarykovy univerzity Brno. Na základě této dohody je jedna z kopulí hvězdárny vyčleněna pro účely univerzity a v současné době probíhá její modernizace tak, aby mohla být osazena robotickým dalekohledem.

• Spolek Hvězdárna Oldřicha Kotíka pořídil pro ždánickou hvězdárnu kvalitní projekční refraktor a v polovině roku 2020 se začalo se systematickým zakreslováním sluneční fotosféry. Hvězdárna se stala jednou z pozorovacích stanic sítě Česlopol a o výsledky pozorování má zájem rovněž Royal Observatory of Belgium v rámci projektu SILSO.

Startrails. ***(Foto: archiv hvězdárny Žnánice)***

Vydatné říjnové deště na Slovácku ve fotografiích NOVÉHO SLOVÁCKA

(Pokračování ze strany 1.)

Jak byla vysoká voda, dokazuje i tento snímek u Rohatce.

Veličtí hasiči se tentokrát připravili předem před avizovaným vytrvalým deštěm.

Nejkritičtější místo v horňáckých Petruchových mlýnech - mostek u silnice podzimní povodeň ustál.

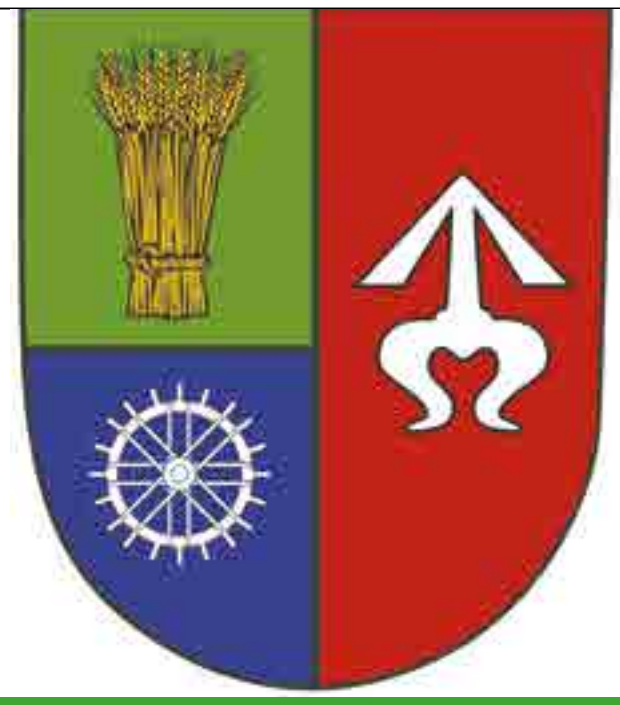

Na tomto místě ve Velké nad Veličkou přišel při letošní povodni o život vodák ze Strážnicka. Tehdy byl proud vody ještě daleko silnější.

Zatímco v nížinách pršelo, na nejvyšším vrcholu Bílých Karpat Javorině napadl první sníh letošní zimní sezony.

27. DÍL MĚSTA A OBCE NAŠEHO REGIONU

Vedení redakce média NOVÉ SLOVÁCKO se rozhodlo dávat postupně prostor městům a obcím našeho Hodonínska tak, aby se čtenář dozvěděl co nejvíce o historii a současnosti daného města či obce.

OBEC SUCHOV

Kaple Svatého Lukáše.

Po obci Javorník zavítáme s naším SERIÁLEM podruhé na Horňácko, a to do malebné vsi SUCHOV, kde starostuje ve svém třetím volebním období **PETR HORŇÁK (53 let).** Tomu jsme položili celkem osm otázek a zde jsou odpovědi tak, jak se objevily na redakčním e-mailu v úterý dopoledne.

❁ Po Nouzovém stavu v Česku v polovině března letošního roku zasáhla nyní Českou republiku druhá vlna pandemie koronaviru a s ní je opět v celém státě zcela paralyzován normální život. Jak jste zvládli na Horňácku první vlnu s COVIDEM-19 a co říkáte na současnou situaci?

„První vlnu s COVIDEM-19 jsme zvládli vcelku dobře. Velká solidarita byla cítit v každé obci na Horňácku. Já osobně jsem zajel do Veselí nad Moravou a nakoupil látky pro šití roušek. Pět dobrovolnic šilo roušky od rána do večera. Poté jsme roznesli roušky do schránek všem občanům obce, jak Suchova, tak Suchovských Mlýnů. Ze začátku byli někteří občané nedisciplinovaní, brali to na lehkou váhu. Co se týče druhé vlny, je ta situace horší. Zejména ze strany mladých, kteří nedodržují bezpečnostní opatření, jak nošení roušek a zejména omezení osobních kontaktů. V první vlně jsme na Suchově neměli žádného pozitivního. V druhé vlně je ta situace podstatně horší a mám obavy, aby to neodnesli naši starší občané."

❁ Jak se to promítlo do obecní kasy? I u vás v obci je zřejmě cítit, že naše ekonomika se prudce zabrzdila. Váš průměrný roční rozpočet je kolem 9,5 milionu Kč, s jakým ale nyní musí pracovat obec Suchov?

„Co se týče letošního roku v oblasti ekonomiky, je pro naši obec obzvlášť těžká doba. Roční rozpočet tohoto roku máme 9,5 milionů Kč. Letos budeme muset upustit od některých investičních projektů, jako je výstavba chodníků v obci, na které jsme již získali dotaci ze SFDI v částce 5 milionů Kč. V návaznosti na situaci jsme požádali o posunutí termínu realizace na rok 2021. Výstavbu chodníků v obci máme rozdělenou do tří etap: I. Etapa - jak jsem již zmiňoval je ze SFDI., II. Etapa - budeme žádat z IROP přes MAS Horňácko – Ostrožsko, a to jen část druhé etapy v částce přes 7 milionů Kč a III Etapa – tady podáme ke konci roku žádost zase na SFDI s prodloužením realizace do roku 2023, předpokládané výdaje budou cca 4 miliony Kč."

❁ Mezi největší poslední investiční akci, kterou jste dělali, byl „Vodovod Suchov," který měl být dokončený v prosinci 2019. Co by jste k tomu řekl?

„Vodovod Suchov byla vlastně moje srdeční záležitost. Po mém zvolení do funkce starosty mě navštívil Ing. Vacek, známý hydrogeolog, rozložil přede mnou mapu vrstevnice lokality Kazivec a říkal: „ Pane starosto, tady je velké povodí, pro obec by to byla obrovská zásobárna vody, co s tím uděláme?" Slovo dalo slovo a začali jsme pracovat na hydrogeologickém průzkumu této lokality a v roce 2012 jsme požádali o dotaci v rámci hydrogeologického průzkumu pro zajištění vody pro obecní vodovod. Celkem byly zrealizovány tři vrty. Dva vrty do hloubky 50 metrů a jeden do hloubky 100 metrů s vydatností 1.0l/s. Celkové náklady projektu byly 670 tisíc Kč - dotace z OPŽP. Obec Suchov se potýkala s velkým problémem se zásobováním obyvatel pitnou vodou. V katastru naší obce v podstatě neexistoval veřejný vodovod a občané byli zásobováni vodou z vlastních zdrojů, studní o různých hloubkách a kvalitě vody. Na projektové dokumentaci výstavby vodovodu v obci jsme začali pracovat v roce 2014, kde zpracovatelem projektu byl Ing. Jaroslav Bartoníček. Povolování stavby ze strany dotčených orgánů trvalo čtyři roky a nebylo jich opravdu málo, např. změna plánu rozvoje vodovodů a kanalizací Jihomoravského kraje. Ke konci roku 2018 jsme získali poslední stavební povolení k realizaci nejvýznamnějšího projektu posledních let obce. Zároveň jsme požádali o dotaci z Ministerstva zemědělství (MZe), kde jsme nakonec získali dotaci v částce 37,5 milionů Kč, to je 80% z uznatelných nákladů. Celkové náklady projektu Vodovod Suchov činily po výběru zhotovitele 54 milionů Kč. Zároveň jsme požádali o dotaci z Jihomoravského kraje na neuznatelné náklady v částce 5 milionů Kč. Po slibech od pana hejtmana jak nám pomůže, nám byla nakonec přiznána dotace ze zvláštního účtu Jihomoravského kraje jen ve výši 1 milionů Kč, ale i tyto finance nám pomohly snížit náš podíl.

Než obec začala vůbec realizovat přípravy na tento projekt, doručila do každého domu dotazník, kdo má či nemá zájem o napojení na obecní vodovod. Výsledkem dotazníku bylo, že 65 % občanů má zájem o obecní vodovod. Úspěch pro nás nakonec bylo, když ke konci realizace uzavřelo smlouvu o dodávce vody 99% nemovitostí! Je otázkou, kolik lidí a v jakém množství bude v letošním roce vodu odebírat. Letos jsou dešťové srážky nad průměrem. Potýkali jsme se v začátcích s kvalitou vody, po sérii odběrů vzorků vody jsme zjistili, že voda obsahuje velké množství sodíku. Museli jsme nechat vypracovat odborný posudek a požádat o výjimku stanovení limitu obsahu sodíku. V té době se po obci rozneslo, že voda je nepitná, že je jenom užitková. Svolali jsme proto veřejnou schůzi, kde za účasti hygieny a projektanta bylo občanům v bouřlivé náladě vysvětleno, že voda je pitná, jen s mírným omezením pro těhotné ženy a seniory s hypertenzí. K dnešnímu dni je voda pod hranicí limitu a splňuje všechny limity pro pitnou vodu. Voda se nemusí upravovat a její kvalita je dobrá. Na závěr bych zrekapituloval tuto akci: bylo položeno 9000 metrů trubního řádu a 1200 metrů trubního řádu pro přípojky. Vodojem o objemu 100 m^3 je rozdělený na dvě komory 50 x 50m^3, v prameništi byly vystrojeny vrty hloubky 100 metrů a 2 x 50 metrů. Vodovod je zatím ve zkušebním provozu, do konce roku 2020 se bude kolaudovat."

Zvonice Suchov.

❁ Podle dostupných materiálů byly celkové náklady více jak 54 milionů Kč, a i když pomohlo Mze a kraj, stejně zůstala pro vaši obec nemalá částka na splácení, a to téměř 16 milionů Kč. Ptám se proto, jak to budete řešit, aby jste obec do budoucna výrazně nezadlužili!

„Ano, zadluženost v takové míře je pro chod obce složitá. Úvěr, který jsme si vzali u České spořitelny ve výši 16 milionů Kč, se budeme snažit co nejdříve splatit. Není to tak, že bychom neměli žádné finanční prostředky na účtě, peníze na nejhorší časy máme. Obec je zřizovatelem příspěvkové organizace Lesy Suchov. Vlastníme 370 ha lesa a plán financování vodovodu v jeho začátcích byl ten, že poměrná část příjmů z lesů půjde na splátky úvěru. Ani suchovským lesům se nevyhýbá kůrovcová kalamita. Kůrovec a nepříznivé počasí, to jsou v posledních letech nejčastější problémy lesního hospodářství obce a proto jsme museli plány přehodnocovat. Dřevo nejde na odbyt a my se musíme snažit likvidovat kůrovcové pole, ale i přesto musíme zajistit provoz obce a dál ji rozvíjet, což se budeme snažit na základě získaných dotací na projekty a splátky úroků z úvěru."

❁ Jste členem Dobrovolného spolku obcí (DSO) – Mikroregion Horňácko, kde je začleněno celkem 10 obcí z Horňácka. Jak toto členství hodnotíte a co vůbec Suchovu přináší?

„Členství v Dobrovolném svazku je pro obec Suchov, tak i pro ostatní obce Horňácka, velkým přínosem. Jsou tady sice otázky z řad zastupitelů obce, co pro obec členství znamená, v čem je přínosné a co nám přinese? Významná z hlediska mikroregionu je spolupráce obcí ve společných projektech. Když bych měl jmenovat: projekt Klimagrün - je to mezinárodní projekt mezi Rakouskem a Českou republikou. Dalším projektem je zavedení Strategického řízení v obcích mikroregionu Horňácko, což je jednotný způsob plánování rozvoje. V každé obci je zpracován program rozvoje a jsou hledány možnosti, ale hlavním přínosem pro obec Suchov je zachování lidových tradic, folkloru a řemesel."

❁ Suchov je známý tím, že v roce 1882 zde vznikl spolek Suchovská republika a od roku 2010 je založena tradice s odkazem právě na vznik této republiky...

„Ano, Suchov je tím známý po celé republice, ale i v zahraničí. Akce nazvaná Cestami suchovských republikánů, navazující na Ozvěny Horňáckých slavností, které každoročně probíhají ve Velké nad Veličkou. Ve své podstatě jde o folklorní putování s písničkou a muzikou horňáckou krajinou, ze Suchova přes vrch Háj do Velké nad Veličkou. Jejím smyslem je připomenout působení bohémských přátel scházejících se v roku 1882 na suchovské škole, pod vedením učitele Matúše Béni. Patřili k ní například malíř Joža Uprka, spisovatel Otakar Bystřina, sběratel lidových horňáckých písní Martin Zeman, malíř a geodet Jan Hudeček, učitel Alois Fiala nebo právník František Odrážka. Jejich zájem o tradiční lidovou kulturu a život na Horňácku vedl k vlastní umělecké, sběratelské a publikační činnosti, dokumentující a prezentující zdejší bohatou kulturu, a tím přivedli do zdejšího kraje množství umělců a vzdělanců, otevřeli tak Horňácko „světu" a založili Suchovskou republiku. Naším motivem akce je vrátit touto symbolickou formou člověka do krajiny, z níž se vzhledem k využívání dopravních prostředků stále více vytrácí. Cestou, jíž se původní republikáné vydávali na výpravy do ostatních částí Horňácka i mimo něj, se nyní vydávají současní členové souboru Suchovjan v dobových kostýmech, za doprovodu cimbálových muzik z Horňácka. Většinou se každoročně zúčastňují i někteří potomci suchovských republikánů. Například pravnučka Matúše Béni - Dana Marhanová, vnučka Otakara Bystřiny - Nataša Jursová a vnuk, bývalý ředitel Muzea Komenského v Přerově, František Hübl. Pravidelně se této akce účastní Hana Kremplová a Petr Bystřina a i mnoho dalších zájemců. Zahájení probíhá vždy u pamětní desky Suchovské republiky na suchovské škole, kde přítomné přivítám. Poté Dr. Antonín Mička přednese zajímavé informace, především o životě Otakara Bystřiny, Jožu Uprky a Matúše Béni. Následuje krátké pěvecké a taneční pásmo souboru Suchovjan a malého Suchovjánku. Dále se všichni za zpěvu a muzicírování vydají přes Háj do Velké nad Veličkou, kde se koná folklorní festival Ozvěny Horňáckých slavností. Celá akce probíhá vždy ve velmi příjemné a veselé atmosféře a dobré náladě, kdy se se zpěvem, muzikou i tancem skvěle baví účinkující i všichni účastníci a hosté. Letos suchovské republikány nezastavil ani koronavirus. V rámci zachování tradice a respektování nařízení vlády se domluvili členové souboru Suchovjan nakomornější variantě: poprvé se vydali z opačné strany, ne od suchovské školy, ale z Velké nad Veličkou. Nelze než se těšit na další milé setkání při této zajímavé příležitosti bez jakéhokoliv omezení (v to doufáme!)."

❁ Patříte k menším obcím na Hodonínsku, přesto je u vás čilý společensko-sportovní ruch. Kolik „pracuje" v Suchově spolků a jakou částkou je obec podporuje?

„V naší obci pracují celkem čtyři spolky. Fotbalový klub, folklorní soubor Suchovjan, myslivecký spolek Dúbravka a honební společenstvo. Fotbalový klub působí od roku 1964, klubem od jeho existence prošel snad každý sportovně založený kluk. V posledních letech ubývá zájemců o tento sport, mladí nemají zájem. Po rekonstrukci hřiště a

šaten v roce 2018 zájem mírně stoupl a na mistrovské zápasy chodí i početná divácká podpora. Tolik fanoušků nám mohou leckde závidět. Fotbal podporuje obec ročně částkou 100 000 Kč - je to hlavně na údržbu hřiště, o přísun financí do klubu se ale snažíme i přes sponzory. Dalším spolkem je folklorní soubor Suchovjan, který působí s přestávkami od roku 1957, kde vznikl na podnět naší etnochoreoložky Zdenky Jelínkové v souvislosti s 1. ročníkem Horňáckých slavností. Velikou zásluhu na udržování suchovského folkloru měla především Zdenka Pinkavová, která dlouhé roky vedla dětskou skupinu Suchovjánek, pak dospělé v Suchovjanu a která byla dlouholetou členkou programové rady Horňáckých slavností. Pro udržení činnosti Suchovjánku je situace obdobná jako ve fotbale - mladí nemají zájem o folklor. Toho času vede folklorní soubor Suchovjan Olga Florianová, ředitelka kulturního centra ve Strážnici. Obec Suchov se zasloužila o pořízení krojů získáním finančních prostředků z dotace v částce 500 000 Kč a každoročně ze svého rozpočtu uvolňuje 20 000 Kč na provoz spolku. Myslivecký spolek Dubravka se stará o zvěř v katastru obce. Dle možností pořádá myslivecký ples a dětský den. Posledním spolkem je Honební společenstvo a náleží mu starost o honitbu. V loňském roce obec zbudovala přípojku elektrické energie do myslivecké chaty Kazivec. Obec společenstvo nijak nepodporuje, ba naopak, společenstvo v rámci možností na základě darů věnuje finanční prostředky na různé aktivity života obce."

❁ Následuje poslední a tradiční otázka tohoto SERIÁLU: Co by jste chtěl odkázat případným zájemcům o život v Suchově, na co by jste je upozornil a proč by si měli vybrat právě žití u vás?

„Zájemcům o život v obci máme co nabídnout. Lidé se o možnost bydlení v obci Suchov neustále zajímají. Telefonují, ptají se na pozemky i koupi starší nemovitosti. Zájem o parcely v naší obci rozhodně je. Suchov je atraktivní oblastí, jelikož jsme zhruba 14 kilometrů od Veselí nad Moravou i Uherského Brodu a 18 kilometrů od Uherského Hradiště a jsme navíc obcí s dobrou obslužností i autobusovým spojením. Obec se rozprostírá v nádherné krajině Bílých Karpat. Zvýšit počet obyvatel je snahou obce Suchov. Proto obec v loňském roce začala s pořizováním nového územního plánu se snahou vymezit lokality pro bydlení. Dle návrhu územního plánu se jedná o lokalitu z jedné strany les, ze druhé strany nádherný výhled na celou obec a široké okolí. Jedná se celkem o 25 stavebních parcel s různou rozlohou. Součástí celé obytné zóny budou přístupové komunikace a veřejné osvětlení, bude přiveden nově zbudovaný vodovod, kanalizace, elektřina i plyn. Náklady na vybudování inženýrských sítí a dalšího vybavení v lokalitě nemá obec zatím vyčíslené. S nadsázkou se dá říct, že naše obec pomalu vymírá a tohle je náš plán, jak tomu zabránit. Chceme u nás umožnit bydlení více lidem a tímto je k nám nalákat. Vytváření stavebních parcel je v tomto ohledu taktika, kterou teď využívají v mnoha obcích. V minulých letech jsme zrekonstruovali všechny budovy i památky v obci, takže se můžeme zaměřit na infrastrukturu a vzhled obce. Pokud se počet obyvatel navýší o mladé rodiny s dětmi, navýší se i počet dětí v mateřské škole a tím přinese do rozpočtu obce i finanční prostředky."

(red.)

KDO JE PETR HORŇÁK?

Narodil jsem se v roce 1967 v Kyjově. Celý život jsem strávil v naší malebné obci. Jsem ženatý a mám dva dospělé syny. Od roku 1988 jsem pracoval u PSG Zlín (v minulosti Gottwaldov). Po roce 1991 jsem nastoupil do soukromé firmy působící v Praze, kde jsem byl až do roku 2002 a toho roku jsem se zpátky vrátil k firmě PSG. V roce 2010 jsem kandidoval do zastupitelstva a byl jsem zvolen starostou obce. Chtěl bych podotknout, že má první kandidatura neprobíhala klasickým způsobem, tak jak jsme zvyklí. Podepsal jsem pouze patřičné formuláře a odcestoval pracovně do Španělska. Zbytek už zůstalo na mé rodině a především na manželce, která se postarala o potřebné věci a dotažení celé kandidatury do samého konce. Než jsem se oženil, hrál jsem aktivně fotbal. Začal jsem stavět rodinný dům a na fotbal už nebylo tolik času i kvůli zaměstnání, kde jsem jezdil po montážích. Jsem členem výboru fotbalového klubu a snažím se fotbal podporovat. Jak přes obec, tak sháněním sponzorů. Jsem i aktivním členem folklorního souboru Suchovjan. Rád si zazpívám a zatančím suchovské sedlácké. Pokud budu ve funkci, budu se snažit podporovat jak fotbal, tak folklor v obci. Jsem věřící, pravidelně navštěvuji naši kapli, která je zasvěcena svatému Lukáši a jsem členem farní rady. Na koníčky vzhledem ke své vytíženosti a zaměstnání už mi nezbývá moc času. Co mi dělá radost, je náš pes Hachiko, je to japonské plemeno Tosa-Inu. Toto plemeno není u nás moc rozšířené. Je to velice sebevědomý, vyrovnaný, inteligentní a klidný pes. Málokterá situace jej vyvede z míry. Kolikrát si říkám: „Nechybí náhodou tyto vlastnosti spousty lidem v naší společnosti?" A má motta?
Za člověka mluví činy, nikoli slova.
Víte-li co chcete, určitě toho dosáhnete. Úspěchu dosáhne jen ten, kdo v úspěch věří.

Obecní úřad a Kulturní dům Suchov.

Budova školy v Suchově.

Folklorní soubor Suchovjan.

Momentka ze suchovských hodů.

Národní přírodní památka Búrová.
(Foto: archiv Obecního úřadu v Suchově – 8x)

NĚCO MÁLO Z HISTORIE I SOUČASNOSTI OBCE SUCHOV

❁ Celé území spadá do Chráněné krajinářské oblasti (CHKO) Bílé Karpaty a jižně od zastavěného území obce se přímo u koryta řeky Veličky nachází obývané osady Suchovských, Zámečníkových a Podhajských Mlýnů. Obec leží na předhůří Velké Javořiny ve východní části hodonínského okresu.

❁ K zajímavým akcím patří pohodové folklorní putování za zpěvu a hraní muzik krásnou krajinou Horňácka pod názvem Cestami suchovských republikánů jako Ozvěny Horňácka, kdy se vychází od školy v Suchově (sídla Suchovské republiky, kterou si tímto chtějí přítomní připomenout a přitom zároveň ji tak uctít), přes vrch Háj a cesta dále pokračuje do Velké nad Veličkou, kde se pak konají programy v rámci festivalu Ozvěn Horňácka. Vítány jsou dobové kostýmy především přibližně z doby Suchovské republiky, tedy cca konec 19. a počátek 20. století.

❁ Celková délka kanalizačních stok v obci Suchov je 3 414,7 metrů. Jedná se o jednotnou kanalizaci, kde je vlastníkem a rovněž i provozovatelem samotná obec. Ta provozuje kanalizaci jako nevýnosnou činnost. V roce 2007 byla do provozu spuštěna Čistička odpadních vod (ČOV) jak v Suchově, tak i v Suchovských Mlýnech. Provoz ČOV vyjde obec ročně na cca 300 000 Kč za běžný provoz s malým procentem oprav.

❁ Mezi významné osobnosti Suchova patří tato trojice: ligový fotbalista Tomáš Zajíc (24), rodák ze Suchovských Mlýnů, který působil deset roků v 1.FC Slovácko v Uherském Hradišti, nyní obléká dres ostravského Baníku a pravidelně se objevoval při tréninku na suchovském hřišti, dále z odvětví kultury to je Jan Šumbera (1874 – 1962), který vytvořil Zpěvník písniček od Suchova, což je nejenom neobyčejně cenný dokument pro poznání kulturního života v Suchově na počátku 20. století, ale i hodnotné výtvarné dílo s malbami, opírajícími se o staré kancionály z této oblasti (obsahuje 114 písní s texty a notami) a pak je to Marie Gorošová (1936 – 2013), jinak vynikající horňácká vyšívačka, která byla pro svoji dovednost vyhledávanou v širokém okolí. Dokázala vyšít prakticky cokoliv – rukávce, kordule, prucleky, nohavice nebo lajble. Jako vyšívačka spolupracovala s družstvem Slovač v Uherském Hradišti, po jeho rozpadu pak s jednotlivými výrobkyněmi krojů, hlavně s Boženou Habartovou z Kunovic.

(red. za přispění archivních materiálů od OÚ v Suchově)

Věděli jste, že...

❁ Obec Suchov (německy Suchow) leží 14 kilometrů jihovýchodně od Veselí nad Moravou, žije zde k těmto dnům 498 obyvatel a patří k ní i tři osady: Suchovské Mlýny, Zámečníkovy Mlýny a Podhajské Mlýny,

❁ jedna z obecních památek, kaple Svatého Lukáše, byla vysvěcena 23. října 2005 a pravidelné mše se zde konají vždy v neděli od 9 hodin,

❁ první písemná zmínka o Suchovu pochází z roku 1500, když obec založily rodiny Horňáků, které pocházely od slovenské Žiliny,

❁ je to obec malebně se svažující po úpatí Bílých Karpat směrem na Blatničku a je tvořena jednou relativně strmou ulicí, která se line po mírně klenutém hřebenu mezi dvěma potoky: ulice se až v dolní části rozštěpí na cestu vedoucí z obce a cestu ke kapli, hřbitovu a na ČOV – tam, kde se cesty shora rozdělují, se oba potoky stékají,

❁ z architektury se v Suchově dochovala lidová stavení z 19. století, patrové sýpky a nebo stavby vodních mlýnů známých už od středověku,

❁ na horním konci Suchova se nachází kaplička z 15. století, uprostřed pak slovácky zbarvená zvonička a na dolním konci budova panského dvorce a kaple Svatého Lukáše,

❁ obec je známá svojí svébytnou kulturou, kvůli které se zde často usazovali i umělci a právě ti založili v roce 1882 tzv. Suchovskou republiku, což je spolek, který je udržovaný dodnes: ve spojitosti s ním jsou organizovány četné společenské akce, jako jsou například krojované hody nebo tradiční příspěvek k Horňáckým slavnostem,

❁ jihozápadně od obce Suchov se nachází národní přírodní památka Búrová, kterou tak vyhlásilo Ministerstvo životního prostředí dne 24. července 1987 – důvodem je ochrana ojediněléhо výskytu kýchavice černé (Veratrum nigrum), což je vytrvalá jedovatá bylina vysoká 60 až 130 centimetrů a ochrana přirozených společenstev bělokarpatských luk.

(red. za přispění wikipedie)

TÝDEN S VINAŘEM - JABLEČNO-MLÉČNÉ KVAŠENÍ BY MĚLO BÝT SAMOZŘEJMOSTÍ 22

Zbyněk Kopeček
Vinařský dům Dubňany
www.vinarskydum.cz

AUTOR JE VINAŘ, DRŽITEL CERTIFIKÁTU SOMMELIER AKREDITOVANÉHO MŠ ČR A MEZINÁRODNÍCH DEGUSTÁTORSKÝCH ZKOUŠEK DLE NOREM EU

Vína zbavená kyseliny jablečné se stávají normou už i u malovinařů. O co se tedy vlastně jedná? O tzv. jablečno-mléčné kvašení, ve zkratce JMK. Tento proces ve víně je způsobován bakteriemi. Není to tedy skutečné kvašení ve smyslu fermentace. Toto označení se však na celém světě vžilo, a tak jej můžeme používat i my.

V podstatě jde o to, že díky činnosti mléčných bakterií dochází k přeměně kyseliny jablečné na kyselinu mléčnou a tím ke snížení kyselosti vína, a také k dost zásadním změnám ve vůni a chuti vína. I když pro některé naše ortodoxní vinaře se zdají moc uhlazená, na výstavách většinou dominují na prvních pozicích. V našich podmínkách se provádí z velké části u červených vín, dá se nicméně efektivně aplikovat i u vín bílých a někteří naši vinaři tuto možnost také využívají.

Spuštění

JMK může nastat buď spontánně (díky bakteriím v hroznech či ve vinařském provozu) nebo – což je z hlediska kontroly a regulace celého procesu daleko praktičtější – naočkováním vína čistou kulturou mléčných bakterií.

My nabízíme vynikající bakterie typu Oenococcus oeni. Musí se skladovat zamrazené, aby se bakterie po inokulaci do zahřátého vína probudily a mohly začít pracovat. Použití právě čistých kultur mně umožňuje načasovat celý proces, kontrolovat jej a také vlivem teploty i regulovat jeho dobu. Pro malovinaře je nejpraktičtější nastartovat tento proces hned po vykvašení červených vín. Vína nesmí být zasířena, máme je stále v kádích či plastových sudech, kde dají se snáze kontrolovat.

Ve větších, technologicky moderních provozech, se provádí JMK souběžně s klasickým kvašením, což je technologicky náročné a k tomuto

typu JMK je zapotřebí vína neustále laboratorně kontrolovat.

Pokud proces JMK proběhne optimálně, zachovají si vína méně jogurtového či mléčného tónu a více aromatické svěžesti, což je velmi důležité zejména u bílých vín. Optimální průběh má ale i obrovský vliv na senzorickou kvalitu vín. A jsou i mikrobiálně stabilnější.

Samovolné rozběhnutí JMK může ve sklepě nastat v podstatě kdykoliv a téměř u kteréhokoliv vína. Pokud je víno v sudu a vinař si nevšimne lehkého zakalení, poznáme ho podle kvasnicového či chcete-li zatuchlého zápachu z vína. Určitě nemusí vinař podléhat panice, jen je třeba dodržet několik zásadních úkonů.

Má to své podmínky

Optimální podmínky pro JMK můžu tedy shrnout do několika bodů:

- teplota nad 18°C, nejlépe 22-25°C, což se dá dosáhnout velmi jednoduchými a levnými ohřívači,
- minimální nebo žádný obsah oxidu siřičitého (do 10 mg),
- úprava PH vína odkyselením, pokud je zapotřebí,
- delší ponechání vína na kvasnicích a vyšší podíl kalových částic,
- a především dodání čisté bakteriální kultury v neporušeném obalu od kvalitního dodavatele.

Co se týká posledního bodu, tyto bakterie máme i u nás ve Vinařském domě v Dubňanech, jsou od špičkového dánského výrobce přípravků do vína, stojí 339 Kč a jedno balení je na 250 litrů (menší balení na trhu bohužel není, ale za ten výsledek to rozhodně stojí).

Po dobře provedeném JMK lze ve víně poznat med, vanilku, toust, jemné taniny, větší tělo, příjemné kvasinky, a víno má výraznější hustotu. Naopak pokud proces dopadne špatně, udeří nás intenzivně mléčné aroma, kyselý jogurt, octová dochuť, hořkost či animální tóny.

Pokud vás téma JMK či další technologické postupy při výrobě vína zajímá, doporučuji začíst se do odborné literatury, která to řeší opravdu vyčerpávajícím způsobem.

Sběr semen

REGION – Říjen je sice již podzimní měsíc, ale pokud je slunný a teplý, stále ještě můžeme sbírat semena. Získáme tak například semínka cínií, aster, měsíčku, třapatky, čínského karafiátu a dalších květin. Přirozeně usušená semena dáváme po menších dávkách do popsaných papírových sáčků a uložíme je na suché místo. Pokud máme větší množství semínek od jednoho druhu, třeba aksamitníku, neskladujeme je všechna, ale raději se podělíme s kamarády.

Rostliny v kontejnerech se obecně považují za naprosto spolehlivé a jsme zvyklí sázet je po celý rok. Myslíme ale na to, že se na první pohled nepozná, jak jsou v kontejneru dlouho, jestli sezonu nebo tři. Před výsadbou proto vždy pozorně zkontrolujeme kořeny. Mohou být nahnilé od přílišné zálivky, nebo příliš dlouhé, stočené na dně. To napravíme zahradnickými nůžkami, stočené kořeny zkrátíme asi o jednu třetinu délky, shnilé zastřihneme až do světlé zdravé části. Zkontrolujeme také zda kořenový bal nenapadli škůdci, například svinky, mohou tam být vajíčka slimáků. Kontrola nám zabere jen chvilku, ale rostlině to jedině prospěje.

Ve druhé polovině měsíce října začíná hlavní období výsadeb ovocných i okrasných dřevin. U většiny druhů ovocných stromů, s výjimkou broskvoní, dáváme přednost výsadbě podzimní před jarní. Stromky či keře by však měly být dostatečně vyzrálé ve dřevě, což mnohdy postrádají jednoletí štěpovanci, u některých školkařů i hotové stromky s korunkou. Příčinou je hlavně přehnojení dusíkem a předčasně umělé ukončení vegetace. Při jakékoliv manipulaci nesmí u stromků přischnout kořeny. Je jistější, když na dobu jednoho dne před výsadbou ponoříme celou rostlinu do vody. V této době můžeme vysazovat rybíz a angrešt, protože brzy zjara raší. Keře sázíme tak hluboko, aby byly nejspodnější pupeny zakryty zeminou.

(Petr Kumšta)

JEDINÝ LIHOVAR NA HORŇÁCKU JE V LETITÉ PÁLENICI V KUŽELOVĚ

KUŽELOV - V oblasti Slovácka byste našli hned několik lihovarů. V horňáckém regionu je v provozu pouze na jednom místě a to v Kuželově v pálenici, v prostředí s velmi bohatou historií. Přesto pro pěstitele ovoce slouží po delší odmlce teprve druhou sezonu.

„Pálenice zde byla založena v roce 1929 rodinou Ševečků. Po požáru v roce 1936 byla znovu otevřena a mezi lety 1943 až 1944 byla postupně vybavena na tehdejší dobu moderní destilační technologií. Sloužila až do smrti posledního palírníka z tohoto rodu", osvětluje NOVÉMU SLOVÁCKU David Kozumplík, nový majitel budovy palírny a s ní sousedící bývalou hospodou U Ševečků.

„Díky podpoře MAS Horňácko-Ostrožsko a dotací z EU jsme s rodinou chátrající objekt po dvanáctileté odstávce koupili. Během roku rekonstruovali, provedli výměnu a doplnění technologických částí nezbytných pro splnění platné legislativy. Ponechali jsme však původní měděné kotle a topení dřevem, kterým byla kuželovská palírna široko daleko vyhlášená. I díky tomu jsme získali ochrannou značku Tradice Bílých Karpat," doplňuje Kozumplík.

Vzhledem k jeho dalším podnikatelským aktivitám by sám s manželkou, která v Kuželově provozuje vyhlášenou restauraci, na provoz palírny už nestačil, oslovil ke spolupráci svého kamaráda ze studií Oldřicha Vojtka z Ostrožské Nové Vsi a společnou cestou začali destilovat co „zahrada Moravy " nabízí.

„Momentálně jedeme v režimu lihovaru a vyrábíme naše vlastní destiláty určené k prodeji, které po dozrání v tancích distribuujeme do restaurací, hospod, obchodů a e-shopů po celé republice," navazuje řeč Oldřich Vojtek.

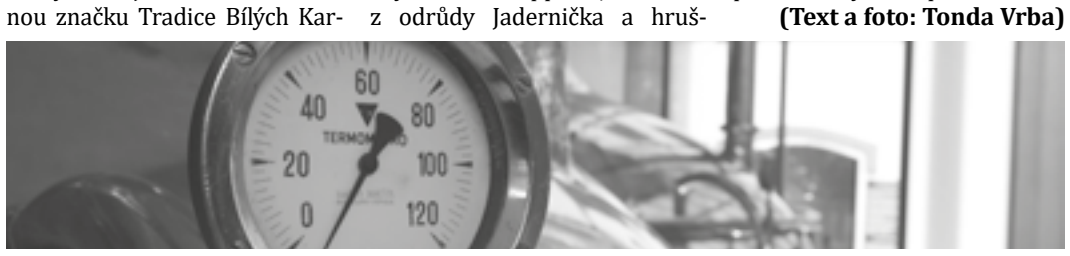
„Ale již nyní přijímáme objednávky pro pálení veřejnosti, které započne začátkem listopadu a mělo by trvat do března příštího roku, dle zájmu pěstitelů ovoce.

Letos se nejvíce urodilo hrušek a jablek. Do našich destilátů zpracováváme odrůdy Velkopavlovických meruněk, hrušek Clappovek, třešní Giorgii, višní Morela a Fanal, dále Durancii a jiné odrůdy slivoní. Letos mezi naše destiláty přibude jednodruhová slivovice z Durancií, která nám už osm měsíců zraje v nerezových tancích. Dále chystáme Grappu, Jablkovici z odrůdy Jadernička a hrušku Williams. V limitované edici máme připravený destilát z bezu a oskoruše. Je také zaužívanou pravdou, že nám pěstitelé z Horňácka nejčastěji vozí k pálení modré ovoce," doplňuje destilér Vojtek.

První destiláty z nové výrobny začali horňáčtí páleničáři počátkem letošního roku posílat na různé výstavy destilátů. Se vzorkem meruňkovice, hrušky a slivovice obdrželi výrazná ocenění na vyhlášených koštech v Mikulčicích a ve Svatobořicích-Mistříně.

„Obzvlášť nás potěšila stříbrná medaile na mezinárodním koštu ve Svatobořicích-Mistříně za meruňkovici, v konkurenci 410 vzorků této kategorie pálenek. Další plánované výstavy, jak u nás, tak na Slovensku, byly bohužel zrušeny z důvodu současné pandemie. Při nedávné návštěvě našeho bývalého slováckého senátora Ivo Valenty jsme se dozvěděli, že naše slivovice při jeho návštěvě Bosny byla darována prezidentovi této republiky, což nás velmi potěšilo," dodal Oldřich Vojtek radostně s jiskrou v očích při nakládání dřevěných polínek pod měděný kotel pálenice.

(Text a foto: Tonda Vrba)

Ilustrační foto.

Majitel kuželovského lihovaru a pálenice David Kozumplík (vlevo) se spolupracovníkem Oldřichem Vojtkem.

Desítky různých destilátů čekají na milovníky tvrdého alkoholu.

NOVÉ SLOVÁCKO SPORT

SPORTOVNÍ ZPRAVODAJSTVÍ Z HODONÍNSKA, KYJOVSKA A VESELSKA

ÚTERÝ / 27. 10. 2020 / ČÍSLO 22

NADĚJNÝ HOKEJOVÝ ÚTOČNÍK DRTIČŮ ERIK HLOŽÁNEK JE V HODONÍNĚ SPOKOJENÝ!

Erik Hložánek (vpravo) jako fotbalista v dresu B týmu Ratíškovic.

Erik Hložánek bedlivě sleduje dění na ledě.

HODONÍN – Máme tady druhou vlnu pandemie koronaviru a protože v celém Česku byl sport na nějaký čas „odstřižený“ (neví se, jak bude toto vakuum trvat, ale současná situace v našem státě není zrovna příhodná, takže se dá očekávat, že sport se odmlčí na delší dobu!), a tak znovu dostávají příležitost k větším rozhovorům sportovci a funkcionáři z našeho regionu, aby se tito ještě více představili regionální sportovní veřejnosti.

Tím prvním do tohoto čísla NOVÉHO SLOVÁCKA je sympatický a skromný hokejista hodonínských Drtičů **ERIK HLOŽÁNEK (24 let),** kterému se hodně líbí v kanadském Vancouveru a jeho blízkém okolí a chtěl by mít auto, na které zřejmě asi nedosáhne, a to Ford Mustang Shelby GT500.

❧ V březnu tohoto roku nás zasáhla první vlna pandemie koronaviru, nyní je tady vlna druhá a znovu se celá republika úplně paralyzovala. Co na to říkáte a jak to vše snášíte?

„Je tomu bohužel tak, tato situace rozhodně netěší nikoho, ale musíme to nějak přetrpět. V březnu nám tato pandemie předčasně ukončila sezonu, kdy jsme měli docela dobře rozehrané první kolo play-ff s Valašským Meziříčím, a teď je tu zase a to se sezona sotva rozběhla. Nedovedu říct, jestli je to dobře nebo špatně, ale zdraví je na prvním místě. Zatím to snáším docela dobře, užívám si volného času, kterého normálně v této části roku tolik nemám.“

❧ Vy jako sportovec-hokejista jste nyní v situaci, kdy nemůžete trénovat ani hrát (zatím je toto opatření Vlády ČR na 14 dnů, ale dá se očekávat, že se může klidně i prodloužit!), takže to bude pro vás asi hodně těžké období.

„Je to bohužel tak, snažím se ale udržovat alespoň nějakým způsobem v kondici, i když způsoby se hledají těžko, ale pokud člověk chce, vždy si nějakou cestu najde. Osobně si myslím, že tato pauza bude trvat určitě déle a možná i dobře, protože k hokeji a obecně ke sportu patří fanoušci a hrát před prázdnými tribunami je hodně zvláštní.“

❧ Přitom tuto sezonu začali Drtiči relativně dobře, když po šesti zápasech máte 12 bodů a na vedoucí Znojmo (jinak jednoznačně největší favorit na postup do 1. ligy) ztrácíte jen tři druholigové body. Jak se tedy budete v tomto hokejovém vakuu udržovat a jak budete zvládat období sportovního nicnedělání?

„Ano, po docela nepovedené přípravě, kdy se tým ještě skládal a měli jsme docela smůlu na zranění a nemoci, jsme do soutěže vstoupili dobře. Jedinou možností jak se udržovat v kondici je nyní běh a cvičení doma. Takže se snažím hýbat každý den, aby nepřišla všechna ta před sezonní příprava a dřina vniveč. Nikdo totiž neví, kdy a jakým způsobem se sezona opět rozjede. Ale tady je to pro všechny stejné.“

❧ Díval jsem se na vaše poslední statistiky: v minulé sezoně jste odehrál 38 zápasů s bilancí 9 kanadských bodů (6+3), v té letošní máte za sebou šest utkání, ve kterých ale už máte 7 bodů (4+3), takže z toho je zřejmé, že máte nyní velmi dobrou formu, střílí vám to, ovšem COVID-19 vás na nějaký čas bohužel přibrzdil. Nemrzí vás to?

„Docela se mi dařilo, chvílemi jsem se i sám divil, ale bude to nejspíš tím prostorem, který v zápasech nyní dostávám a samozřejmě mi k tomu dopomohli i spoluhráči z lajny: zatím nám to docela jde, nebo spíš šlo. Takže doufám, že nám to půjde i nadále, až se tato sezona opět rozběhne. Určitě mě to mrzí, protože na ledě jsem se cítil dobře, uvidím co se mnou udělá tato pauza, ale je to pro všechny stejné, musíme to prostě nějak zvládnout.“

❧ Za muže SHK Hodonín hrajete od sezony 2015-2016, nechtěl jste někdy zkusit přestoupit a byly vůbec nějaké nabídky?

„Ano, do áčka jsem nakoukl už jako prvoročák v juniorce, měl jsem štěstí, že tehdy byla velká marodka a áčko potřebovalo rychle doplnit tým. Svůj první zápas si pamatuji doposud - bylo to proti Vsetínu doma v Hodoníně, ale ze začátku jsem pouze zahříval lavku. Ve třetí třetině si Pešák (útočník Petr Peš – dnes hraje za druhý hodonínský tým SHKM Hodonín – pozn. red.) nechal dát osobní desetiminutový trest a já tak šel hrát místo něj.

V juniorce jsem chvíli dumal nad slovenskou Skalicí, ale nakonec z toho nic nebylo a jsem rád, že jsem zůstal.“

❧ Neláká vás třeba cizina: Hodonín leží blízko hranic, tak se nabízí jako reálná možnost buď Rakousko nebo Slovensko!

„Neříkám, že bych to nezkusil, někteří spoluhráči kteří byli třeba v Itálii nebo ve Francii a chválili si to. Já jsem ale spíš typ člověka, co má rád svůj klid, své kamarády a doma jsem spokojený. Mám tady i práci, ve které jsem spokojený, takže zatím nemám důvod něco měnit. Ale jak se říká - „Nikdy neříkej nikdy!“

❧ Co chcete vůbec jako hokejista dosáhnou, máte nějakou vysněnou metu či soutěž, kterou by jste chtěl v budoucnu ještě zkusit nebo zůstanete nadále věrný svému rodnému městu?

„Ve svém věku už jsem z představ toho, že se někdy budu profesionálně živit hokejem, vystřízlivěl. Jsem spíš rád, že jsem se postupně zapracoval a vyčkal si na svoji šanci v Hodoníně. Mým cílem je naplno využít času, který mi trenér na ledě dává a co nejvíce přispět k tomu, aby jsme byli jako tým úspěšní.“

❧ Vím o vás, že v letním období obouváte v Ratíškovicích (zde žije s maminkou - pozn. red.) kopačky. Proč zrovna fotbal a jak se vám vůbec daří na zeleném pažitu?

„Ano, je to tak, když je čas, tak vždy rád klukům v ratíškovickém béčku vypomůžu. Beru to jako přípravu na hokej, je to pro mě zábavnější forma běhání, než se trápit s nějakou atletikou. S hokejem toho fotbal sice moc společného nemá, ale je to příjemné zpestření jinak neoblíbené letní přípravy. Navíc je tam výborná parta kluků. Nějakou tu branku jsem dal, ale že bych byl zrovna Ronaldo, tak to se říct nedá!“

(pol)

Erik Hložánek v popředí. *(Foto: archiv Erika Hložánka - 4x)*

MALÝ OSOBNÍ DOTAZNÍK:

NAROZENÝ: 27. dubna 1996 v Hodoníně
RODINA: Matka, sestra
POVOLÁNÍ: Zedník ve stavební hodonínské firmě
ZÁJMY, KONÍČKY: Jakýkoliv druh sportu a dobré jídlo
OBLÍBENÉ JÍDLO, PITÍ: Lasagne, nealko (asi voda) a alko - gin&tonic
CO NAOPAK NEMUSÍ: Špenát, nedochvilnost a lakomství
OBLÍBENÉ MĚSTO, STÁT: Vancouver, Kanada - mám zde rodinu, kterou jsem párkrát navštívil a je to nádherné město s krásnou okolní přírodou
OBLÍBENÝ SPORT: Hokej, fotbal a wakeboarding (to je vodní neolympijský sport, který spočívá v jízdě na wakeboardu taženém lodí nebo kabelovým vlekem po vodní hladině – pozn. red.)
KTERÉMU KLUBU FANDÍ A PROČ: Nejsem žádný skalní fanoušek, ale oblíbený hokejový tým je Tampa Bay a fotbalový asi Borussia Dortmund
OBLÍBENÉ ČÍSLO: 10
OBLÍBENÁ BARVA: Černá, bílá
OBLÍBENÉ AUTO: Nikdy ho asi nebudu mít, ale je to Ford Mustang Shelby GT500
OBLÍBENÝ HEREC, HEREČKA: Robert Downey Jr. a Megan Fox
OBLÍBENÝ ZPĚVÁK, ZPĚVAČKA ČI SKUPINA: Zpěvák-rapper Ego a skupina Imagine Dragons
OBLÍBENÝ SPISOVATEL, KNIHA: Pro někoho možná nepochopitelné, ale v životě jsem nepřečetl ani jednu knížku
OBLÍBENÉ NOVINY, ČASOPISY: V dětství to bylo určitě ABC a Pro Hockey, teď asi žádné nemám
CO NESNÁŠÍ, CO MU ZTRPČUJE ŽIVOT? Nudu, a když mě někdo do něčeho nutí!

DLOUHOLETÝ FOTBALOVÝ TRENÉR MIROSLAV JÜSTEL Z ROHATCE SE PODÍLEL NA ZÁCHRANĚ LIDSKÉHO ŽIVOTA!

ROHATEC – Mezi nejdéle sloužící fotbalové trenéry na Hodonínsku se řadí **MIROSLAV JÜSTEL (59)** z Rohatce, který začal svou kariéru na lavičce coby kormidelník po těžkém úrazu kolena, jenž si způsobil při přípravném utkání doma v Rohatci ještě na bývalém škvárovém hřišti v souboji s Ratíškovicemi. Protože Mirka znám osobně již několik roků, tak tento rozhovor se konal u něho v obýváku s tím, že probíhal jako dialog dvou dobrých známých a samozřejmě k tomu i s oboustranným tykáním.

Je tady druhá vlna pandeminové nákazy koronavirem a znovu je celá republika úplně bez života. Zrušil se sport, kultura a hodně se omezil zcela běžný život. Co na tuto situaci říkáš?

„Podle mě je to celé postavené na hlavu, co se týká sportu, protože sportovci

za PRVÉ: jsme venku, teď povolili, že můžeme trénovat po 6 hráčích, ale to není tak úplně jednoduché, navíc pokud děcka rodiče nedovezou a odvezou autem, tyto pak musí zpocené a bez sprchy cestovat třeba autobusem s velkým rizikem možného nachlazení a

za DRUHÉ: profi fotbal to do budoucna pocítí, protože ty talenty se rodí především na vesnicích a pokud nám, tedy vesnickým klubům, stát nepomůže, tak nevím, jak to bude dál vypadat.

Teď se rozhodlo, že profi soutěže dostanou od státu finanční injekci ve výši 500 milionů Kč, ale co dostane amatérský fotbal? My ale nic! Dnes (rozhovor jsem dělal ve čtvrtek 15. října 2020) to dobře napsal v deníku Sport současný trenér hokejové Jihlavy Viktor Ujčík, který upozorňuje ministra zdravotnictví, plukovníka Romana Prymulu, že my jako český národ nejsme jeho vojáci! Je teď tady hodně stresu mezi lidmi, všichni jsme vystrašení a to se mi vůbec nelíbí. Už druhá sezona je hodně chaotická, ta podzimní část se podle mě mohla klidně dohrát – nejsem sice odborník přes nemoci, ale myslím si, že to je trochu nafouklé a osobně z toho nemám vůbec dobrý pocit.“

Jak moc ti chybí tvůj oblíbený fotbal?

„To navazuje na předcházející otázku. Já už jsem chtěl skončit před minulou sezonou, ale oslovil mě kamarád Erik Chalupa, co dělá u nás v Rohatci žáky a tak jsem se znovu do toho ponořil. Teď je však situace složitá, protože se nehraje a podle posledních informací jsou mládežnické soutěže na Hodonínsku přeloženy až do jara 2021 – teď se neví, co bude za den či dva, takže akorát tady panuje velká nejistota. Radost z toho nemám – my potřebujeme, aby děcka sportovala a ne kynula někde doma u počítačů.

Co se týče té pandemie, tak si myslím, že se jedná o chřipku, není to nic jiného. Neměli se v létě otevírat hranice, nikam se nemělo jezdit – pan Babiš cosi vykládal, ale sám jel přitom na dovolenu. Tak to nechápu, to mi hlava prostě nebere!“

Zůstává otázkou, kdy se vrátí život u nás do normálních kolejí. Jak to ty vidíš?

„Když se podíváš na televizi, tak každý den jsou tam jiná rozhodnutí naší Vlády – je to hodně nepřehledné a navíc více jak chaotické. Nevíš, jak se máš chovat, takže babo raď! Jdeš dnes do Kauflandu a tam je plno, přitom nikomu to nevadí. Už mě nebaví sledovat třeba Televizní noviny, které trvají hodinu, ovšem tři čtvrtě hodiny je to jen samý koronavir. Takže z toho je zřejmé, že nelze vůbec seriozně říct, kdy vše bude u nás znovu v normálu!“

Jak ses dostal vůbec k trénování a kdo tě k tomuto velkému koníčku přivedl?

„V 17letech jsem měl jako hráč těžký úraz kolena, který se mi stal při přípravném zápase s Ratíškovicemi na rohatecké škváře. V hodonínské nemocnici mi z kolena tahali krev a ošetřující lékař mi tehdy doporučil, ať raději začnu hrát šachy. Protočené koleno rozhodlo, že hráčská kariéra je v mém případě na konci a o dva roky později mě výbor fotbalového klubu TJ Slavoj Rohatec oslovil s nabídkou, zda si nechci udělat trenérský kurs. Řekl jsem si, proč ne a tak jsem tehdy absolvoval třídenní kurs 4. třídy v Moravském Písku, kde byly takové persony jako třeba Július Kulčar (již nebožtík) nebo František Kordula. Začal jsem se motat nejprve kolem mládeže (žáci a dorost), kde jsem byl téměř dvacet roků, ale pak přišla krátkodobá nabídka k mužům Rohatce, kde jsem byl půl sezony. Po ní jsem šel k rohateckému dorostu, se kterým jsem spolu se svým asistentem Františkem Tomšejem slavil hned v první sezoně (2005 – 2006) postup do krajské 1. třídy. V tom ročníku se nám neuvěřitelně dařilo, když jsme 37 zápasů neprohráli, přičemž jsme pouze dvakrát remizovali. Předcházela tomu porážka 0:2 (0:2) ve Vnorovech, když o poločase byl v kabině pěkný humbuk, ale kluci se pak parádně nastartovali a prohráli až ve svém 38. utkání doma s Mutěnicemi 1:3. To si myslím, že jsem měl jako kouč nejlepší mančaft! Po skončení práce u dorostu v Rohatci přišla první nabídka u seniorů mimo Rohatec, a to možnost trénovat Jiskru Strážnice. Tady jsem nakonec musel konstatovat, že štace ve Strážnici byla z mého pohledu velkou zmýlenou, ale i tak to někdy v životě chodí. Místní kluci nebyli zvyklí na tréninkovou zimní zátěž a tak jsem raději předčasně z tohoto angažmá vycouval. Vrátil jsem se znovu k mládeži domů do Rohatce, ale pak přišla zajímavá nabídka od mužského týmu v Sudoměřicích, kde byl mecenáš Aleš Novák, který přivedl několik hotových fotbalistů – já měl tu čest trénovat třeba Filipa Pochylého nebo zkušené druholigové fotbalisty ze Slovenska, ale oni vlastně ani toho trenéra někdy vůbec nepotřebovali! Hned v první sezoně v Sudoměřicích jsme v boji o postup do Okresního přeboru vyhráli boj o prvenství s Lipovem, takže tady to byl můj druhý trenérský postup v kariéře. Postupně začaly tady problémy – docházely finance, hráčský kádr byl stále na úrovni, i když se věkový průměr pohyboval na čísle 30 let a osobně si myslím, že je velká škoda, že mužský fotbal momentálně v Sudoměřicích není. Po 2,5 letech jsem se vrátil do Rohatce, kde se právě zakládal „B“ tým mužů a já jsem byl spolu s Petrem Semotánem u toho: Peťa je úžasný člověk nejen do kabiny, takového borce jsem ještě nezažil! Hned v první sezoně jsme vybojovali postup ze 4. třídy do „trojky,“ ale mě to znovu táhlo k mládeži, takže jsem ohlásil návrat k rohateckému dorostu. To ale přišla doba počátečního nezájmu, což se začalo výrazně promítat i do našeho týmu. Začalo to nějak haprovat – cítil jsem nechuť a nezájem u některých hráčů a v takovém prostředí se fakt špatně pracuje. Proto přirozeně přišel návrat k žákům a znovu u toho byl Erik Chalupa.“

Miroslav Jüstel při přebírání ocenění za záchranu lidského života, které mu předával v březnu 2000 v Praze bývalý šéf Českého fotbalového svazu František Chvalovský (vpravo).

Nejlepší tým v mládeži měl Miroslav Jüstel (druhý zprava) spolu se svým asistentem Františkem Tomšejem (první zprava) určitě v Rohatci v dorostu v sezoně 2005 – 2006, kdy bez jediné porážky mužstvo postupovalo do krajské 1. třídy. (Foto: archiv Miroslava Jüstela – 3x)

To ses Mirku hodně rozpovídal, ale to je dobře, čtenáři NOVÉHO SLOVÁCKA se alespoň o tobě více dozví. Patříš v rámci regionu k těm trenérům, kteří tuto práci s malými přestávkami vykonávají již několik desítek roků. Jak tedy dlouho trénuješ a co je hlavní příčinou, že i po takové době tě tato práce stále baví?

„Letos to je vlastně 40 let, kterými mě fotbal jako kouče provází. Důležitá je hlavně ohromná podpora rodiny, kdy manželka, která fotbalu fandí, za mnou vždy stála. Dcera mi často říká, proč se stále na to hřiště vracím a já ji nedokážu na to přesně odpovědět: Je to prostě v tobě, jak se do toho znovu dostaneš, tak tě to pohltí a chytne, ale musíš to dělat vždy naplno. Nesmíš nic šidit, získat si kabinu, protože ty děcka (v mém případě teď znovu u kategorie žáků) to brzy vycítí a ty si již pak neškrtneš. Každý zápas rozebíráme na nejbližším tréninku (trénuje se v pondělí a ve čtvrtek) a já každého hráče hodnotím od čísla 1 po 10 – tedy nějaká stupnice, kdy 10 je ten nejlepší. Na toto hodnocení každý netrpělivě čeká, tak to mám já nastavené.“

Vím o tobě, že jsi dříve v jedné nepříjemné situaci zachoval chladnou hlavu a přímo na hřišti jsi vytáhl hráči zapadlý jazyk, čímž jsi mu zřejmě zachránil život. O koho se vlastně jednalo a kdy se ta událost stala?

„Bylo to na halovém zimním turnaji v Ratíškovicích, kde náš hráč Tomáš Sloboda vyskočil na letící vysoký míč, přičemž se mu ale podsekla noha a on spadl na hlavu na palubovku: já jsem stál za brankou a ihned jsem k němu doběhl a instinktivně podle pohybů jeho těla jsem usoudil, že se zřejmě jedná o zapadlý jazyk, který jsem mu vytáhl. Ani mě při tom nepokousal (smích), to celé trvalo jen pár sekund. Dlouho jsem Tomáše neviděl – měl by být zdravý a dnes žije a pracuje v Praze. Za tento čin jsem dostal od OFS v Hodoníně medaili a ještě navíc jsem byl později pozvaný do Prahy, kde mi tehdejší předseda Fotbalového svazu František Chvalovský předával Cenu fair-play (bylo to přesně 8. března 2000 – tuto informaci redakci NOVÉHO SLOVÁCKA potvrdil i bývalý předseda OFS Hodonín Štěpán Buček, který byl přítomný spolu s již nežijícím tehdejším sekretářem OFS Hodonín, zkušeným Miloslavem Sedlákem – pozn. red.).“

Ty sice trénuješ v Rohatci starší žáky (v Okresním přeboru jim zatím patří třetí příčka), ovšem ostudně se ukazuje tamní dorost, který hraje krajskou 1. třídu a po devíti zápasech je na samém dnu tabulky s bilancí 0-0-9 a při vysoce pasivním skóre 8:92. V čem je příčina tohoto neutěšeného stavu?

„ U dorostu sice nejsem, takže určitě nemůžu k tomu dát zasvěcený komentář! Nicméně si myslím, že v dorostu by se měla výrazně změnit tréninková morálka, protože bez řádné a poctivé přípravy nelze úspěšně zvládat následující bitvy. Jinak stále je patrné, že kluci mají jiné zájmy, sport je velká námaha a to se již dnes moc nenosí – pohodlnější je sednout si za počítač a být v kontaktu se svými kamarády bez jakékoliv práce a snažení, to je moderní! Jinak hru (pokud nemám jiné povinnosti) a výsledky rohateckého dorostu sleduji a jsem z toho hodně rozčarovaný: vidím nezájem, nechuť a vůbec úbytek mladých, kteří nyní nemají zájem o sport (nemusí to být zrovna kopaná). Poslední místo v tabulce je především ostuda zdejšího dorostu, místních hráčů a já si myslím, že samotný klub TJ Slavoj Rohatec si takovou „reklamu“ určitě nezaslouží.“

Ty nyní trénuješ starší žáky Slavoje Rohatec, kterým po nedohraném podzimu patří mezi 7 týmy třetí pozice. Jak hodnotíš toto své působení?

„Tak u žáků se dobře cítím: je tady skvělá parta a spolu s kolegou Erikem Chalupou se snažíme, aby se kluci tady cítili co nejlépe. Trochu mě mrzí, že OFS Hodonín se s nikým neporadí a od stolu rozhodne, že my budeme hrávat na velkém hřišti nyní 2 x 40 minut, i když to bylo předtím 2 x 35 minut. Co mám na mysli? – naši kluci o víkendu odehrají zápas za žáky a den nato jdou vypomáhat i dorostu, takže během dvou dnů mají v nohách dvě utkání.

Mám ale i další zkušenost z mládežnického fotbalu: Chtěl jsem zkusit dva borce z mladších žáků do kategorie starších, ale nejmenovaná maminka jednoho z nich prostě oznámila, že on by tam nevynikal, takže za starší žáky teď určitě hrát nebude! Pokud stále bude tendence hrát si na vlastním písečku, tak se nikam neposuneme, ba právě naopak. A to mě mrzí, protože i tady vidím, kde je ten zakopaný pes!“

Tvůj syn David je fotbalový brankář. Kde nyní chytá, protože já si dobře pamatuji, že byl gólmanem i v Rohatci?

„Syn David měl v mládí dobře našlápnuto, když zkoušel štěstí ve Slovácku v Uherském Hradišti, kde byl tehdy u mládeže Jiří Dekař, který potřeboval gólmana ročníku 1991 a tak si vybral právě Davida. Měl pak ale ty „blbé roky“ a s fotbalem ve Slovácku se rozloučil a vrátil se domů do Rohatce. Podle mě měl talent a byl dobrý na přípravu, ale pak, když přišla samotná sezona, tak tolik prostoru již nedostával. Myslím si, že v Rohatci byl nedoceněný (a to prosím neříkám jako otec, ale nezaujatý fanoušek) a hodně mu ublížil jeden průšvih, který udělal a poté ho jeden nejmenovaný trenér z kádru vyloučil. Trochu na fotbal zanevřel, dnes už má ale přednost jeho rodina, takže si tady v Rohatci s kamarády občas zatrénuje a vypomáhá jako trenér gólmanů. Jinak ho oslovil hodonínský NESYT, kde nyní v základní třídě tomuto klubu vypomáhá.“

(pol)

MALÝ OSOBNÍ DOTAZNÍK:

NAROZENÝ: 24. října 1961
RODINA: Manželka Marie – z prvního manželství syn Miroslav, ze druhého dcera Michaela a syn David, tři vnuci – Jakub, Filip a David
POVOLÁNÍ: Dělník ve stavební firmě
ZÁJMY, KONÍČKY: Sport – fotbal a košíková, ve fotbale fandím pražské Spartě a Barceloně, v hokeji Dukle Jihlava, Spartě Praha a v zahraničí v NHL Bostonu, protože tam hrají naši špičkoví hráči (Pastrňák, Krejčí)
OBLÍBENÉ JÍDLO, PITÍ: Smažené kuře s bramborovým salátem, pivo a bílé víno
CO NAOPAK NEMUSÍ: Bramborovou omáčku
OBLÍBENÝ ZPĚVÁK, ZPĚVAČKA, SKUPINA: Ozzy Ozbourne, Věra Špinarová a Deep Purple
OBLÍBENÝ HEREC, HEREČKA: Vlastimil Burian, Louis de Funés, Věra Galatíková a Claudie Cardinalová
OBLÍBENÝ FILM, SERIÁL: Všechny s Burianem a Rambo (pouze ale 1. díl)
OBLÍBENÝ SPISOVATEL, KNIHA: Knihy nečtu!
OBLÍBENÉ NOVINY, ČASOPISY: Deník Sport, NOVÉ SLOVÁCKO, dříve jsem četl časopis Stadion a týdeník Gól
OBLÍBENÝ SPORT: Kopaná, košíková
OBLÍBENÉ ČÍSLO: 8, i když jsem jako hráč nosil dres s číslem 3
OBLÍBENÁ BARVA: Tmavě modrá a černá
OBLÍBENÉ KVĚTINY: Růže
CO MU ZTRPČUJE ŽIVOT: Nemám rád nedochvilnost – když jedeme na zápas a řekne se, že sraz je ve 13 hodin, tak si představuji, že všichni už v jednu hodinu budeme na stadioně
ŽIVOTNÍ MOUDRO ČI MOUDRA: Co si kdo navaří, to by si měl i sníst!

VESELSKÝ KANONÝR MARTIN VAĎURA ZATÍM UPŘEDNOSTŇUJE VYSOKOU ŠKOLU PŘED FOTBALEM

VESELÍ NAD MORAVOU – Třetím zpovídaným v tomto čísle NOVÉHO SLOVÁCKA je současný klenot veselské kopané, útočník **MARTIN VAĎURA (23 let),** který v dosavadním průběhu této sezony zatím nasázel svým soupeřům celkem 19 branek, což mu předurčuje jednoznačně titul Kanonýr k pohledání! Ve třetím největším městě Hodonínska dnes dobře vědí, kdo je špílmachrem místní fotbalové jedenáctky, která se vyhřívá na prvním místě tabulky krajské 1.A třídy a má tak výrazně nakročeno do vyšší soutěže.

Veselský kanonýr Martin Vaďura právě vstřebává tréninkové dávky.

Střelec Martin Vaďura s míčem u nohy (uprostřed). *(Foto: archiv Martina Vaďury - 3x)*

V současné době znovu prožíváme to velmi zvláštní a podivné období: je tady druhá vlna pandemie koronaviru. Otázka tedy zní - Jak prožíváte toto nelehké období vy osobně a vaši nejbližší?

„Naštěstí zatím všichni v mém okolí jsou zdraví, takže zdraví je to hlavní. Mě jakožto studenta Vysokého učení technického – Fakulta informatiky (VUT FIT) v Brně se to skoro nedotklo. Ano, samozřejmě že musím nosit roušku a dodržovat ostatní pravidla, ale tak jak tak bych stejně seděl v pokoji a učil se do školy. Jediné negativum na tom vidím jen to, že mi zavřeli školu, takže o to je to ještě náročnější, že člověk musí všechno dělat sám. Já i moje rodina jsme v té skupině s větším štěstím, to jest, že se nás zatím ještě tolik samotná korona nedotkla. Navíc teď v rodině stavíme dům a já budu moct přiložit ruku k dílu. Hold je těžká doba, ale pokud budeme dodržovat pravidla a vydržíme, tak by tato doba mohla rychle polevit a mělo by svítat na lepší časy."

Do jaké míry vám chybí nyní sportovní nečinnost, protože nemůžete trénovat ani hrát zápasy. Jak se udržujete v té správné provozní teplotě - máte na to nějaký recept?

„Mě osobně docela dost. Já miluji pohyb a je to nedílná součást mého života. U sportu se vždy uklidním, provětrám hlavu, setřídím si myšlenky a člověk pak vždy líp funguje. A hlavně jsem jedlík a docela velký, a díky sportu si to můžu dovolit a vím, že všechno to jídlo spálím, ale teď si spíš připadám jako chleba, který jen kyne a kyne. (smích)

Bohužel, i když je to velká škoda, že se fotbal nemůže dál hrát, tak vzhledem na aktuální situaci je to smysluplné a správné. Hrajeme hlavně pro radost a abychom ukázali, že jsme vždy lepší jak ten druhý, ale končí to v momentě, kdy jde o zdraví, a to už teď jde. A co se týče udržování v kondici, tak se snažím chodit běhat do přírody a nebo si někde simulovat věci, které děláme na tréninku – třeba na rychlost, obratnost nebo zacházení s balonem. Občas si zkusím i nějaké cvičení z internetu, které mě zaujme. Třeba minulý lockdown jsem si třeba oblíbil workout a chodíval jsem cvičit na nově postavené hřiště ve Veselí nad Moravou. Vždy se dá něco dělat, je jen na každém člověku, aby si našel to své, co ho baví a třeba zkusil i něco nového."

Váš tým - FC Veselí nad Moravou - je letos ve výtečné formě. Z 9 odehraných zápasů jste jen jednou zakopli (zasloužená porážka 0:2 na umělce v Dubňanech až v posledním kole před vyhlášením druhého Nouzového stavu v Česku), jinak hrajete jak dobře seřízený a namazaný stroj. Co říkáte na dosavadní průběh stávající sezony a kde hledat příčiny takového vzestupu veselského fotbalu. Je to i v osobě nového trenéra Jiřího Dekaře z Ratíškovic?

„Dubňany musím pochválit, byly líp připravené, víc vyhecované na zápas než my. I herní styl co hrály, jim na nás sedl, byly důrazní a často nebezpeční v útocích na naši bránu. My jsme se nedokázali přizpůsobit a zrychlit náš styl hry. Nebyli jsme si schopni ani pomalu přihrát, protože umělka je mnohem rychlejší jak tráva a taky jsme se možná soupeře trochu zalekli, jak na nás vletěl. Na nic se nevymlouvám, jen říkám tak, jak jsem to viděl já v mých očích. Bylo by pěkné, sice trochu nešťastné, že se celý podzim nedohrál, končit polovinu sezony s asi 6 bodovým náskokem, bohužel se tak ale nestalo a já osobně si myslím, že to je i dobře. My jsme zjistili, že nejsme tak dobří a neporazitelní, jak jsme si mysleli a že musíme pracovat dál a ještě víc.

Při pohledu na zbytek sezony si tak vedeme fantasticky. Hrajeme to, co si řekneme a jdeme si pro všechny body, co můžeme. Za všemi body co máme, jsou dva důležité aspekty.

První je, že kluci chtějí trénovat, chtějí dřít, i když to často bolí a to, že vidí ty výsledky, že vyhráváme, to akorát utužuje kolektiv a nás přesvědčuje, proč to děláme a že to chceme dělat víc a víc. Druhý důležitý aspekt jsou tréninky. To, jak jsou připravované a v jakém jsou tempu. Jednoduše řečeno jsou na ligové úrovni a troufám si říct, že takové tu nemá nikdo v našem okolí. A vše to je díky panu trenérovi Jiřímu Dekařovi a panu asistentovi Staňovi Vajčnerovi. To jen jim můžeme děkovat, že jsme tam, kde jsme a jak hrajeme. Mají obrovské zkušenosti, ze kterých my jako hráči i tým neskutečně těžíme. Častokrát se stává, že po nás chtějí, abychom věci dělali trochu jinak než jsme zvyklí. Třeba přebírat balon jinou nohou apod. Člověk si řekne, taková skoro až prkotina a častokrát se mu to nelíbí, že až takovou základní věc musí měnit a nechápe proč. Ale poté, co to začne dělat, přidá se k tomu další věc a vlastně pak zjistí, že samotná hra je mnohem rychlejší a lepší, a výrazně se tím omezí prostor na chybu. Toto je čistá zkušenost, že trenéři ví, proč a jak, a snaží se nás to naučit. Jsou to základy, ale díky silným základům mohou pak následovat složitější věci, které pak můžeme využít i v zápase. Občas by se někomu mohlo zdát, že jsou na nás někdy až příliš přísní, ale oni přesně vědí, jak s námi pracovat, jak nás povzbudit, jak nás navnadit na utkání – jsou to prostě ligoví trenéři. Práci, kterou s námi dělají, není často tak doceňovaná jak by měla a proto bych jim chtěl za nás všechny z kabiny tímto poděkovat."

Vy sám máte výbornou střeleckou bilanci, když jste vyšel střelecky naprázdno jen v Nikolčicích při výhře 4:0 a v již vzpomínaném souboji v Dubňanech (0:2). Dosavadní gólová paráda ve vašem podání tak pro každého soupeře znamená zvýšenou pohotovost ve a blízko vlastního pokutového území...

„Je pravda, že pociťuji větší pozornost od obránců poté, co jsem pár těch gólů nastřílel a je to logické si pohlídat nejlepšího střelce v týmu soupeře. O to je to pro mě větší výzva se s tím poprat a zkusit potrápit i tak soupeřovu obranu. Občas se to podaří a občas ne, hold takový je už ale fotbal. Ostatní kluci mají aspoň víc prostoru, aby se prosadili a ukázali."

Dal jste zatím 19 branek, což je skvělý průměr 2,11 gólů na jedno utkání. Jaký máte střelecký cíl pro tuto sezonu, na jakém konečném čísle se chcete zastavit (za předpokladu, že se situace v Česku vrátí do normálu!)?

„Hlavní cíl pro tuto sezonu je vyhrát naší skupinu jako tým, ne jako jednotlivec. Fotbal je o týmu, ne o jednotlivcích, i když někteří jednotlivci dokážou vyhrávat samotné zápasy. U nás je to přesně obranná část, kdy jako tým výtečně bráníme a soupeře nepouštíme moc k příležitostem, aby tak mohl naši branku ohrozit. Můžeme se bavit o tom, že často dávám góly, ale to jen díky celému mužstvu, které mě na ty branky přihraje a dostane mě do situací, kdy můžu skórovat. Ale unikát, nad kterým bych se chtěl rád pozastavit, je přesně na druhé straně našeho kádru. Naše obrana totiž funguje naprosto neskutečně, přece jen udržet čisté konto osm kol v řadě je prostě něco unikátního! Jak říká s oblibou náš trenér: „Pokud nedostaneš gól, neprohraješ." To je první krok k tomu, aby mužstvo vítězilo a má zcela pravdu. Pak je zde zbytek týmu, aby se postaral o vstřelení alespoň jednoho gólu a tým vyhrál, protože gólů můžete vstřelit kolik chcete, ale pokud vždy dostanete o jeden víc, tak je irelevantní, kolik jich střelíte. Nám se zatím daří, že šance proměňujeme, občas se štěstím, občas zaslouženě, ale hlavní je, že ty góly padají. Jak jsem dříve zmiňoval, trenéři nás učí útočné mechanismy a návyky, které pak aplikujeme ve hře."

Takový hroťáci, ke kterým určitě patříte, jsou hodně žádaným zbožím (přitom vím, že jste měl větší zdravotní patálie, ale to je zřejmě již za vámi). Nedávno jsem mluvil s koučem Dekařem a ptal jsem se ho, zda se nebojí, že vás může brzy ztratit.

„Pravda, snad před dvěma lety jsem měl mononukleózu, půl sezony jsem si nezahrál. Poté, až jsem v zimě zase začal naplno trénovat a začalo se mi dařit, tak jsem si zlomil zánártní kůstku. To bylo pryč další půl sezony. Poté se mi podařilo si ji ještě dvakrát zlomit, protože jsem to už nemohl vydržet a chtěl jsem jít hrát. Jak jsem si ji zlomil potřetí, tak musela následovat operace, protože by mi už nikdy tak dobře nesrostla. To bylo na konci minulého léta. A od té doby musím zaklepat, zraněním se vyhýbám a jsem zdravý. Ještě tady k tomuto: Všichni, kdo byl kdy zraněný a nebo zraněný třeba bude, tak je lepší počkat 14 dní nebo měsíc, aby se tělo úplně zotavilo, než to uspěchat, tak jak jsem to udělal já a tak se obrat zbytečně o další rok a půl bez jakéhokoliv sportu. Můžu říct, že všechny chápu, kdo to uspěchá, ale už nyní z vlastní zkušenosti vím, že je to zcela zbytečné.

Za okolností, že by se i tak stalo a já odešel do jiného klubu, tak asi bych byl ztráta pro tým, ale v kádru je dost zkušených hráčů, kteří by mě dokázali určitě zastoupit. Ta kvalita tam je i beze mě, přece minulý rok jsem nehrál a přesto tým dokázal hrát na špici tabulky. Ostatně myslím si, že v kádru máme dost talentů, kteří by si zasloužili hrát vyšší soutěž, troufám si říct, že v pohodě by zvládli i divizi. A proč nás tam je víc a jsou v mančaftu tak talentovaní? To taky, ale hlavně je to zásluha trenérů, že je o nás tolik slyšet!"

Předpokládám, že se budete chtít do budoucna ve své sportovní kariéře posunout, i když o vás vím, že jste velký veselský patriot. Kam by tedy měly vést vaše další fotbalové kroky?

„Stále ve mně žije moje dětská touha a sen, že bych se živil tím, co miluji, ale taky je tu už má dospělá stránka, která ví, že bych už musel být trochu jinde, abych se fotbalem uživil a že dodělání vysoké školy mi zajistí trochu lepší vyhlídky do dalšího života.

Tady toto mi potvrdil i článek o slovenském talentu, který byl velkou nadějí pro celý slovenský fotbal. Ovšem dělal vysokou školu, aby mohl být doktorem. Ten kluk zažil první slovenskou ligu, národák a zájem o něj měly i anglické kluby - prostě slibná kariéra. Všeho se ale vzdal, protože pokud by přišlo zranění nebo cokoliv, bylo by po všem. Proto se raději zaměřil na dodělání školy, aby mohl být doktorem a věděl, že to povolání bude moci dělat pak až do důchodu a bude se mít dobře. Já na takové úrovni samozřejmě nejsem, právě o to víc to teď spěje k té škole a normální práci, přičemž fotbal chci dělat jako koníček ve svém volném čase. Ovšem zatím nemá moc smysl nad tím rozmýšlet jestli fotbal nebo škola, nic takového nepřišlo a až taková nabídka přijde a pokud přijde, tak moje budoucí já si s tím nějak určitě už poradí."

(pol)

MALÝ OSOBNÍ DOTAZNÍK:

NAROZENÝ: 14. srpna 1998
RODINA: Svobodný
POVOLÁNÍ: Student
ZÁJMY, KONÍČKY: Skoro všechny sporty, dále programování, auta a závodění
OBLÍBENÉ JÍDLO, PITÍ: Maminčina domácí vínová omáčka se zvěřinou a domácími knedlíčky, mirinda
CO NAOPAK NEMUSÍ: Houby, játra
OBLÍBENÝ HEREC, HEREČKA: Tom Hardy
OBLÍBENÝ FILM, SERIÁL: Inception (Počátek), Tenet
OBLÍBENÝ ZPĚVÁK, ZPĚVAČKA, SKUPINA: Ektor, Paulie Garand
OBLÍBENÝ SPISOVATEL, KNIHA: Malý princ od Antoine de Saint-Exupéryho
OBLÍBENÉ MĚSTO, ZEMĚ: New York, Tokio a Wakanda (ta leží v subsaharské Africe v jihovýchodní Nigérii)
OBLÍBENÉ NOVINY, ČASOPISY: TECHnews, Apple News
OBLÍBENÉ ČÍSLO: 12
OBLÍBENÁ BARVA: Bílá, černá, žlutá
OBLÍBENÁ KVĚTINA: Jsem kluk...
OBLÍBENÉ ZVÍŘE: Lev
CO MU ZTRPČUJE ŽIVOT: Přítelkyně (smích)
ŽIVOTNÍ MOUDRO ČI MOUDRA: V životě má člověk pouze jednoho nepřítele, a to ve své vlastní hlavě!

ŘÁDKOVÁ A PLOŠNÁ INZERCE

Převedu záznamy ze starých videokazet na DVD nebo Flešku. Levně. Tel. 777 554 484.

ÚČETNICTVÍ - mzdy, DPH, DE
ÚČETNICTVÍ - nevýdělečné organizace, spolky, sdružení ..tel.: 606 272 965

PROVÁDÍM OPRAVY DEŠTNÍKŮ
HAVLÍČKOVA 70, HODONÍN.

Provádíme veškeré zednické a fasádní práce. Tel. 731 465 418

Zednické práce tel 603165484

Hotovost na ruku Veselí a okolí. 5 až 100tis. 775 421 230

AUTOVRAKOVIŠTĚ VRACOV
• vydáváme doklad o likvidaci
• výkup autovraků
• likvidace a odvoz ZDARMA
Prodej nových a použitých autodílů
Tel.: 731 888 888, 731 999 999
vrakovistevracov@seznam.cz

Jih RADIO 88.9 FM

Příjem inzerce
604 273 995, 606 057 815

POTISK TEXTILU
TRIKA • ČEPICE • PRACOVNÍ ODĚVY • SPORTOVNÍ DRESY
REKLAMA CHLUDIL
Veselí n. M., Masarykova 128 (naproti České spořitelny), tel.: 518 326 255
WWW.chludil.cz, objednavky@chludil.cz
CHLUDIL